

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

O.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 5 / fascicle 1

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 27 a les 11,30 hores i 28 de juliol del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC: Investidura del Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

110

Investidura del Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord amb el previst a l'article 141 del Reglament del Parlament i l'article 11 de la Llei de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'han consultat els portaveus dels grups parlamentaris, i venc a proposar per al càrrec de president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears l'Honorable Cristòfol Soler i Cladera.

Té la paraula el candidat a president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per exposar el seu programa.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Senyor president, senyores i senyors diputats.

La democràcia, el règim que de Churchill cap aquí tots els politòlegs admeten com el manco dolent dels coneguts, concentra grans virtuts jurídiques i polítiques per als pobles que volen viure en llibertat. Però la democràcia també gaudeix d'una força extraordinària que la manté per damunt del temps. Potser no sempre hi pensam, en aquesta força ni en el seu significat profund. La democràcia s'estalona sobretot en el fet que les seves institucions perduren. Superen els homes i les generacions. No té fronteres geogràfiques, baldament encara no es practiqui arreu del món, i troba en l'esperit de justícia, llibertat, solidaritat i igualtat les arrels de la seva pròpia continuïtat. Són la seva legitimació històrica.

Avui, senyores i senyors diputats, som aquí com a membres d'aquesta cambra per a demostrar -i demostrar-nos- que la democràcia, en efecte, és un règim polític d'institucions permanents, garantia, per tant, d'ell mateix.

En nom del Grup Parlamentari Popular, ocup la tribuna com a candidat que sol·licita de la Cambra la confiança política per a ser investit president de la nostra comunitat autònoma.

Abans, però, d'entrar en matèria política, em permetran que faci una declaració dels meus sentiments: la declaració de la meua lleialtat a la persona que, durant dotze anys, ha regit els destins de les Illes Balears, Gabriel Cañellas Fons, una personalitat política que ha tengut la missió històrica de posar els fonaments de la nostra autonomia.

La meua lleialtat, tot i ser de caràcter personal, va més enllà de la seva persona, i assoleix tota la profunditat quan transcendeix a nivells superiors. He estat i som lleial a la figura de Gabriel Cañellas perquè, a la vegada, som també lleial a l'ideari del seu i nostre partit polític. I perquè també actuo compromès de soca-rel amb el nostre programa electoral.

No vegin en aquest pronunciament cap altre significat, ni amagat, ni subtil ni subliminal. Res d'això no hi ha. Fixin-se només en un sentit: el d'un polític que es comporta privadament i públicament segons els dictats d'una conducta transparent i honesta amb les idees i les persones.

Assumesc la presentació de la meua candidatura després d'haver meditat el programa de Govern que tot d'una passaré a exposar-los, perquè és clar que el sistema democràtic no s'atura en les formes ni en la fesomia jurídica d'aquestes institucions que he qualificat de permanents, sinó que, per damunt de tot, es nodreix de propostes polítiques adreçades als ciutadans. Abans de tot, la política ha de ser útil.

Si els grups parlamentaris aspiren a proclamar un president de la Comunitat, cal obtenir-lo mitjançant els debats de les idees, la confrontació dialèctica dels programes i estimulants el diàleg plural, sota la premissa de la responsabilitat política davant el parlament de qui en resulta proclamat president, amb les condicions de majoria que fixen els reglaments i les lleis. En política ningú no està en possessió de la veritat absoluta, però he pujat a la tribuna a explicar la meua i a contrastar-la amb la de la resta de grups.

No eludiré l'evidència d'una sessió d'investidura com la d'avui que, gairebé dia per dia, troba un precedent immediat tot just fa un mes. No eludiré, idò, que tornam a complir les previsions estatutàries d'elecció de president a causa de la crisi política esperonejada per elements externs que hem viscut en aquesta comunitat autònoma de llavors ençà.

Però, senyores i senyors, jo em consider un candidat a la investidura amb els ulls oberts al demà -i ben oberts-, que és allò que espera de nosaltres la ciutadania, que ens reclama actituds d'esperança.

La meua disposició a no tancar els ulls davant esdeveniments tan propers i tan vinculats a la vida política i parlamentària de Balears, en absolut no em pot condicionar a no donar a la sessió d'ara el caràcter que cal que tenguí: Primer, el del necessari deure amb l'esperit democràtic de fer efectiva la immutabilitat de les institucions. I segon, el de promoure, amb la meua proposta política que m'ha fet pujar a la tribuna, un intens i respectuós debat d'idees, programes i definicions de model de vida en comú per als ciutadans de les Illes Balears.

Abans de res, però, desitj fer una advertència indispensable, perquè tradueix fidelment el meu tarannà polític i la meua obligació de demòcrata. Sigui quina sigui la línia de comportament polític i de Govern que mantengui -i d'això en parlaré a continuació-, si obtenc la confiança de la Cambra, no arraconaré l'estil de

dència, moderació i diàleg incansable que sempre m'he orçat a cultivar en la meua trajectòria política.

I amb prudència, moderació i diàleg començ a dibuixar l'idea de govern que tenc per a la Comunitat Autònoma de Illes Balears, i del model de societat que vull ajudar a construir si aconseguisc la confiança.

Ningú no dubta de la situació favorable que caracteritza ara present de les Balears, pel que fa a les seves esperances econòmiques, de creixement de l'economia i de les conseqüències que es poden extreure de la interpretació dels nostres indicadors macroeconòmics.

Naturalment, que no s'ha de fer una única interpretació defalista, en el sentit que tot va bé, com si cap desequilibri no existís. El nostre paisatge econòmic no és una perfecció quàntica suïssa que marca el temps amb exactitud i precisió absolutes. És clar que no, però deixin-me que digui que actualment estam situats en uns paràmetres de model econòmic que ens mantenen molt a prop de les nacions i dels països europeus que són capdavanteres.

Aquesta premissa, en lloc de ser una complaença, l'he interpretada ben conscientment pel grau de responsabilitat que comporta voler assumir la Presidència d'una comunitat autònoma que ha d'anar a més, que cal que avanci constantment, i que, per això mateix, reclama propostes de govern realistes, serien debatudes i sàviament dissenyades en tots els aspectes que interessin el bé comú.

Comparesc, idò, amb la voluntat de debatre amb els representants polítics de les Illes Balears un programa de treball vertebrat per als propers quatre anys de legislatura. I definir davant la Cambra el meu model de comunitat i el perfil de la societat que ens pertoca construir. Per aconseguir aquesta finalitat, el meu suport és, naturalment, el programa electoral de la formació a la qual represento. Però el meu ritm és un i llampant: aspirar a ser una autèntica autònoma històrica.

A totes dues idees bàsiques m'hauré de referir ara i després de car-les demà si som investit president-, perquè el programa és el text de capçalera per al Grup Parlamentari Popular; desig d'autonomia històrica, el nostre principi motor.

Les Illes Balears són una comunitat autònoma. I tots nosaltres hem de respectar el seu parlament.

La configuració de l'Estat de les Autonomies, però, no s'ha acabat de fer plenament. Hem recorregut un llarg camí en dotze anys, però encara no albirem el final. Ens trobam en un estadi que no satisfà del tot.

El meu grup parlamentari creu en una autonomia plena. I, i tot, en una autonomia que pugui assolir el reconeixement com a veritable autonomia històrica. De fet, les Illes Balears som autonomia històrica, a pesar que amb prou febles recordam períodes moderns del nostre passat que

se'ns presentin com a comunitat cohesionada, articulada socialment i políticament amb institucions d'autogovern generals per a totes les Illes.

Això és ben cert, però tanmateix ens podem considerar també autonomia històrica per la història privativa que no ens ha mancat, per la llengua, per la personalitat social i per les característiques de la nostra cultura diferenciada.

És evident per a totes les senyores i senyors diputats que ens manca el reconeixement de comunitat històrica, perquè vàrem accedir a l'autogovern per la via del 143, una mena de dret d'autonomia de "règim comú", si em permeten l'expressió. És allò de l'autonomia de via lenta.

Ferms, però, en la creença en les nostres senyes d'identitat, i per defensar amb major capacitat d'autogovern aquells valors que he esmentat, volem consolidar la nostra autonomia, que no ha arribat al sostre.

Volem activar tots els camins de diàleg possible, perquè les dues administracions, la nostra i la central, facin avançar les negociacions de les transferències pendents amb la nostra comunitat recollides en els Pactes Autònoms de 1992, sense oblidar mai la dotació econòmica suficient. L'objectiu és l'assumpció efectiva de totes les competències contingudes en els Pactes del 92.

Permetin-me, però, una reflexió personal: Els pactes del 92 són una passa més en el camí cap a un major autogovern per al nostre poble. La valoració dels pactes només podrà fer-se realment quan haguem assumit plenament les competències en matèria d'educació i d'ensenyament universitari.

Hi ha en aquesta reivindicació la justa reclamació d'un dret objectiu en el marc de totes les altres autonomies de via lenta. Fins i tot hi ha un dret de justícia distributiva. Però a la vegada hi ha també l'oportunitat d'insistir davant les autoritats centrals que les Balears no renunciïn l'autonomia plena.

La Cambra coneix prou bé totes les competències que hem rebut mitjançant els Pactes del 92, emperò ens en falten d'altres força importants: ensenyament en tota la seva extensió, nivells i graus, l'Institut de Serveis Socials (Insero) i la competència de l'execució de legislació laboral, per esmentar-ne les principals.

El Govern que pens formar en cas de rebre la necessària confiança del Parlament, sens dubte que actuarà, en aquest camp institucional i autòmic que ara analitzo, compromet amb aquesta directriu política.

Ara com ara, assolir l'execució de legislació laboral és cosa que ja és a la nostra mà. Les negociacions dutes

a terme fins ara pels governs autonòmics que ens han precedit fan concebre plenes esperances d'un acord final. Recordaré també que el Tribunal Constitucional ha entès que la competència autonòmica d'execució inclou la potestat de dictar reglaments interns d'organització dels serveis corresponents. És evident, però, que sempre caldrà tenir present l'abast del traspàs efectiu que es faci de la competència.

En matèria d'ensenyament universitari, la situació amb què ens trobam és complexa. La Comunitat Autònoma necessita rebre de l'Administració central clares garanties que disposarem del pressupost de gestió que comportarà, així com una base negociada que no ens tanqui les portes a les inversions futures.

També serà el meu compromís, en el capítol de la política universitària, presentar davant la Cambra el projecte de llei del Consell Social; estructurar una Universitat que romangui al servei de la societat balear; planificar en períodes quadriennals la forma de finançament de tots els serveis que exigeix la Universitat; i millorar les infraestructures del Campus, sobretot pel que fa als actes de la Universiada 99; entre d'altres fites.

Sobre l'educació general, no és fora de lloc que insisteixi que som l'única comunitat amb llengua pròpia no castellana que encara no tenim la competència transferida. Hem de esforçar-nos a esmenar aquesta anomalia.

Pel que fa a l'Insero, la voluntat de transferir-lo és una realitat que ve d'estona; però, clar, el volem gaudir en condicions: altrament no actuaríem seriosament.

Aquestes matèries, senyores i senyors diputats, seran l'avantguarda de l'acció reivindicadora tot just pugui formar Govern, si la Cambra em dóna el suport. Ara bé, amb l'objectiu d'anar avançant pel camí d'un major autogovern, no defallirem mai.

Mentre ens quedi una competència a sol·licitar, romanem a les portes dels ministeris, amb esperit col·laborador i reivindicatiu. El compromís l'anuncio com a indefectible.

Un compromís autonòmic que, a més a més, afegiré també que vindrà acompanyat de l'entrada en funcionament de dues institucions aprovades ja per aquesta cambra. Al·ludesc a la constitució del Síndic de Greuges i de la Sindicatura de Comptes, prevists als articles 29 i 28.7 de la nostra Llei Orgànica fonamental.

La Sindicatura de Comptes, que respon a la inquietud històrica de les institucions polítiques de tenir un òrgan de control dels doblers públics, i que a les Balears troba antecedents en els "Oïdors de comptes", hauran d'acomplir una funció auditora clarament necessària.

I pel que fa al Síndic de Greuges, volem que exerceixi la funció d'ait comissionat del Parlament de les Illes Balears, com a òrgan de rellevància estatutària que vetllarà per la

protecció i defensa dels drets fonamentals i de les llibertats públiques dels ciutadans, així com el control ordinari de l'Administració de la Comunitat Autònoma.

Per a una i altra institució, serà necessari un esforç de consens entre totes les forces polítiques per tal d'assolir les majories qualificades corresponents.

D'altra banda, les Balears, en tant que projecte autonòmic, no s'acaben en un concepte geogràfic de caràcter genèric i continu, com si ens referíssim a qualsevol altra comunitat continental.

La nostra autonomia, entesa en termes territorials, no pot veure exhaurit el cicle competencial seguint l'eix Palma-Madrid. No. No ho pot fer. No ja per causes de peculiaritat geogràfica, sinó també perquè actualment ens assentam sobre un important cos legislatiu que ens ho marca imperativament. Des del mateix Estatut d'Autonomia i acabant en instruments legislatius com la Llei de consells insulars, disposam de textos legals que esdevenen obligacions ineludibles per a qualsevol responsable de Govern que no vulgui defraudar la naturalesa íntima de la nostra autonomia: una autonomia que, després de l'eix Madrid-Palma, cal que es desplegui en eixos insulars.

Aquesta institució davant la qual faig la meua compareixença ha treballat en legislatures anteriors en la línia d'alimentar els eixos insulars. Primer, es va començar per la via de les encomanes de gestió; després va continuar amb les transferències de competències: urbanisme i habitabilitat, informació turística, promoció socio-cultural, animació socio-cultural, dipòsit legal de llibres, cultura, esports, patrimoni històric, inspecció tècnica de vehicles, i d'altres.

Abans de començar la legislatura present, el meu partit polític exposava a l'electorat una llista de noves transferències. Com a candidat d'aquesta formació vull fer meu aquell compromís, i insistir aquí que la nostra autonomia estarà plenament i satisfactòriament vertebrada en la mesura en què els consells insulars aprofundeixin en les seves capacitats autonòmiques.

En conseqüència, propòs per al període 95-99 un calendari, amb les següents matèries: agricultura, ramaderia i pesca; ordenació turística; transports de viatgers i mercaderies per via terrestre; cooperatives i cambres agràries; artesanía; i protecció de menors.

Som partidaris, senyores i senyors diputats, de la subsidiarietat de les Illes particularment considerades en front de l'estructura autonòmica comuna, perquè creim que aquesta solució té l'enorme virtut de crear la necessària vertebració i integració de cadascuna de les Illes, que durant segles i segles han caminat separades, malgrat l'estèril interdependència que va cercar la Diputació en els gairebé 200 anys que tingué de vida.

Dotze anys d'autogovern hi han posat els primers i benèfics remeis. Ara hem de continuar per endavant, fidels a una tradició històrica d'aconseguir una veritable vertebració entre pobles insulars. És un dels serveis més grans que podem prestar a les Illes Balears.

La dèbil cohesió de Mallorca, Eivissa, Formentera i Menorca entre elles, no és un problema que hagi nascut ara. Ve molt enfora. L'arrossegam històricament, i s'ha perpetuat durant damunt del temps i en circumstàncies polítiques molt diverses. Però ara, d'ençà que estam constituïts en comunitat autònoma, gaudim de tots els instruments adients i de la oportunitat apropiada per superar aquesta mancança endèmica. Sobretot disposam, per fer-ho, de la mentalitat que sempre ens havia faltat.

El Govern que pretenc presidir no actuarà dèbilment davant aquesta realitat, sinó més aviat impulsant la Comissió tècnica Interinsular, que com saben és un instrument de responsabilitat governamental, i no, de naturalesa parlamentària.

Però tots els ideals de vertebració interinsular i de reforçament del dret a l'autogovern en el doble nivell assenyalat, són cançons celestials si no tinguéssim cura de la realitat social i quotidiana dels ciutadans, que equival a parlar de la situació econòmica: de la nostra conjuntura actual, del sector de l'atur, de la competitivitat o de les taxes de desenvolupament.

Faré tot seguit unes reflexions sobre la nostra hora econòmica. Com es troba l'economia balear?

L'economia passa per un moment de creixement, fins i tot important. Una anàlisi rigorosa de l'economia ens hauria d'evitar d'illunyar de la dada conjuntural, per arribar a veure l'estructura productiva de les Illes.

Idò bé, aquí destaca amb força una característica que és fonamental: la vitalitat, el dinamisme dels agents econòmics. La vitalitat i dinamisme que vénen determinats per l'estímul i té un agent econòmic per actuar, per intervenir, per ballar. I aquests estímuls sí que són competència del Govern, que en etapes anteriors s'ha preocupat que existissin i que funcionassin.

Tal volta, puc dir fins i tot que la iniciativa privada, l'espirit emprenedor de la societat balear demana a les Administracions només que el deixin funcionar, que les regles del joc siguin clares, que no es posin traves inútils i que es deixi la iniciativa més productiva que surti endavant.

El nostre repte és doble. Per una banda, que aquest dinamisme es mantengui, i que els estímuls que duen als nostres negocis a obrir una empresa i arriscar-se es mantinguin. I, per l'altra banda, que hi hagi accés a activitats que avui per avui no es troben al nostre abast.

O sigui: que la iniciativa valenta dels nostres empresaris es pugui aprofitar per anar cap a sectors que avui no tenim implantats encara. Això significa que s'utilitzi positivament el dinamisme empresarial balear, per diversificar la nostra economia.

Una segona visió estructural de l'economia balear ens condueix a veure que som una economia que camina cap a la terciarització total. Des del punt de vista econòmic, això no ens hauria de fer sentir cap rebuig. Però una societat com la balear ha de tenir en compte que la pèrdua d'una part de la seva estructura productiva pot implicar i implica la pèrdua d'un element fonamental de la personalitat del poble illenc.

Dos exemples il·lustratius: Els llocs de Menorca no poden tancar sense que es perdi una manera de viure, un patrimoni dels menorquins. El segon exemple: La cultura social i econòmica que s'ha desenvolupat a la comarca del Raiguer entorn a la sabata, no es pot perdre sense que s'hi perdi una part de la nostra història. El mateix cal dir de la nostra agricultura. I en aquest cas, fins i tot crec que es perdria més que una part de la història.

Al nostre entendre, i així ho vàrem presentar a la societat balear en el programa electoral, hi ha una necessitat d'analitzar amb cura l'evolució cap a la terciarització i cercar noves fórmules. Nosaltres ens plantejam aquesta situació amb una estratègia de diverses línies concurrents: Per una banda volem fer, i feim, totes les accions complementàries necessàries perquè els sectors econòmics tradicionals puguin sobreviure. En segon lloc, entenem que el futur de les Illes Balears passa per un reconeixement de la insularitat, que és la causa del fet que els problemes d'aquests sectors siguin encara més greus que a la resta d'Europa.

Volem, defensam i actuam perquè hi hagi un tractament compensador d'aquesta situació. L'efecte que cercam és que, almanco, els agricultors, els industrials i els comerciants de les Illes Balears estiguin en igualtat de condicions per competir que els de la península, condicions que, per cert, tampoc no són gaire bones.

De tot això es desprèn el compromís que faig públic amb la Proposició de llei de règim econòmic i fiscal aprovada per aquesta cambra la passada legislatura.

Ara bé: en aquest ventall d'objectius, ens hi mancaria una visió de futur. Aquí, a les Illes Balears, afortunadament, s'ha fet una feina important per conèixer quines són les tendències, quines són les sortides que les regions insulars poden tenir.

El pla estratègic de competitivitat, estudiat pel Parlament balear, analitza el futur, determina els nostres avantatges competitius i ens diu quins camins són els més adequats. És evident que cap governant a les Illes

no pot deixar de banda aquesta anàlisi. Diré més encara: ningú no pot concebre estar passius davant el futur que s'acosta només perquè els resultats en són sempre incerts.

Quins són, aleshores, el futur i el camí cap a aquest futur? No ens hem d'enganyar: el futur serà fonamentalment turístic. Ha de ser, però, un turisme de més qualitat, acompanyat d'un conjunt d'activitats emergents, les quaternàries que ens donin possibilitats de competir. Els nostres punts forts són coneguts: els mateixos que fan que els turistes vinguin any rera any. Necessitam que ara, en lloc de només cercar sol, aprofitem els avantatges del tele-treball, perquè a les Illes es pugui generar riquesa amb aquesta possibilitat de desplaçar el treball.

Dins aquest camp, el meu objectiu és estimular la iniciativa privada. És a dir: fer més clara la viabilitat d'aquestes activitats per tal que els empresaris privats i tota la societat donin una passa cap a aquest futur.

Sense cap dubte, ningú no vol ni pot voler que la nostra societat tenguí, en 20 anys, una emigració de titulats universitaris. I tothom sap dels condicionaments per incrementar l'assimilació de tècnics qualificats que té el primer sector econòmic balear.

Amb altres paraules: tenim bones condicions per avançar cap a la captació i generació d'un sector quaternari, però hem de donar la passa.

Supòs que faig una afirmació acceptada per tothom si identifico el nostre aparell econòmic amb el concepte d'economia productiva, en front de les economies subvencionades i les d'especulacions de capitals. Ara bé, en la meua proposta vull fer una passa més, i defensar una economia productiva amb llinatges propis: una economia productiva que vengui definida a partir dels grans principis mediambientalistes que avui per avui dominen el pensament mundial.

Aquest referent haurà de presidir la tasca de govern que afecti qualsevol activitat productiva.

Si les estadístiques informen que el pes específic del sector serveis ha anat evolucionant a les Balears del 76'8% l'any 89, fins al 81'2% l'any 94, constatarem l'evidència de la forta dependència econòmica del sector turístic i de serveis.

Si, a la vegada, recordam que el sector turístic és potser el que comporta major ús i ocupació de territori; i avui ja ningú no posa en dubte la necessitat de ser respectuosos amb el patrimoni natural, hem de deduir clarament que l'aposta per una economia productiva mediambientalista és una carta que hem de jugar. Amb aquesta a la mà podrem garantir un trànsit raonable cap al segle XXI.

Les Balears han treballat de valent en la modernització de les estructures turístiques -plans d'embelliment, plans d'ordenació de l'oferta, etc. És un procés, però, encara no acabat. Per tant, ens convé aprofitar l'ocasió per fer realitat la

modificació del tipus d'economia turística. Tot això encaminat a aconseguir un patrimoni natural sanejat, que promogui activitats rendibles i amb prou qualitat de vida per a tots els ciutadans.

L'eco-desenvolupament serà la clau de volta que aguanti tota nova estructura de creixement que no vulgui empènyer la societat envers l'empobriment col·lectiu i la degradació dels recursos.

Ja no sols es tracta de defensar principis proteccionistes *per se*, o per actituds radicals. També es tracta de convèncer-nos que el medi natural és un bé econòmic amb valors de mercat, com ja han teoritzat autoritats científiques i experts en dret ambiental.

El turisme, com a fet entròpic i més enllà del sentit econòmic, comporta una ocupació d'espai, un consum de recursos naturals i un flux de deixalles. Per tant, el turisme és una activitat que impacta el medi natural. És per això que una vegada que aquesta activitat supera el límit d'absorció d'impactes que té un medi, es produeix un segon procés: la degradació ambiental. La conseqüència més immediata de tot això és la pèrdua dels valors dels espais, tant en sentit biològic, com en termes d'oferta econòmica.

Això vol dir que avui no podem concebre un desenvolupament turístic si, prèviament, no el tenim garantit. És a dir, si no és sostenible.

Sobre aquesta premissa i sobre aquest plantejament proposo inspirar les línies rectores del meu programa de govern.

Tanmateix, el turisme no només és un fet entròpic, com abans he dit. També és un sector econòmic, viu i dinàmic, amb problemes estructurals.

Des d'aquest darrer punt de vista resulta palès que hem de continuar amb la tasca d'enfortiment dels aspectes estructurals, cosa que ens permetrà disminuir la dependència d'eventualitats conjunturals, alienes a la nostra voluntat, com són les fluctuacions de la pesseta, la situació conflictiva dels països competidors, etc.

En aquest sentit, i partint de la base que continuarem la sèrie de polítiques turístiques ja iniciades -modernització, embelliment, etc.-, és fonamental centrar els nostres esforços en els projectes que, d'una manera o altra, cobreixen els aspectes més deficitaris de la nostra indústria turística.

Un eix d'actuació caldrà que s'orienti a la sempre difícil lluita contra l'estacionalitat. Aquest ha de ser un objectiu prioritari per a l'Administració pública, tenint en compte les repercussions laborals que això provoca en una economia tan especialitzada com la nostra.

Això no obstant, no vull defugir una reflexió sobre el ma. L'estacionalitat és pràcticament inherent al mateix sector, ben igual que altres indústries també són estacionals cícliques. Potser, ens calgui pensar en una mena de polivariació laboral que asseguri la permanència del treball. L'estabilitat laboral, idò, podria venir condicionada per la polivariació, en lloc de venir per una sempre difícil ampliació del sector laboral dins el turisme.

Per això, l'acció de govern s'ha de centrar en dos horitzons importants: En primer lloc, en una nova orientació de política de promoció turística, que ha d'incidir en la creació de les ofertes turístiques alternatives i en la promoció d'aquells mercats emissors capaços de respondre a l'estratègia de lluita contra l'estacionalitat, tot i saber que difícilment podem anar més enllà de l'ampliació de les puntes.

En segon lloc, s'ha d'augmentar la competitivitat de les zones turístiques, mitjançant la creació d'actius turístics imprescindibles per a la captació de turisme en temporades alta i baixa: instal·lacions esportives, equipaments complementaris per a congressos i convencions, etc.

Un segon aspecte central del nou desenvolupament turístic és el de la formació dels professionals i treballadors. No basta tenir bons hotels i gaudir de zones acurades i protegides. És necessari que el factor humà, clau per definició en el sector serveis, estigui a l'alçada de la segona reconversió turística, la de la qualitat, que proclamam administradors i administrats.

Hem de posar tot el nostre esforç en el fet que un projecte cabdal com el de l'Escola d'Hostaleria i Turisme aconseguixi els seus objectius, mitjançant la implicació d'empreses, treballadors i Administració autonòmica. I tot això, convergint sempre en la idea marc de la qualitat dels serveis.

Per últim, senyores i senyors diputats, hem de prendre Europa com el referent principal de la nostra actuació. És una tendència generalitzada que cada regió europea intenta assumir, dins l'àmbit comunitari, el protagonisme dels seus respectius sectors econòmics i productius.

En aquest sentit, a les Balears ens correspon, per dret propi, ocupar un lloc de lideratge en matèria turística. Però és clar que ningú no ens ho regalarà: ho hem de treballar. Els avantatges que d'això es deriven en el futur, compensen bastament els esforços de posicionament estratègic que farem d'adoptar durant la legislatura, i que passen necessàriament per la nostra contribució a allò que prest serà la política turística comunitària.

Per això mateix, no hi ha cap dubte que hem d'apostar per una política turística que consideri el sector una indústria, en lloc de posar l'accent del turisme com a bé de consum.

En concret, les meves propostes per al turisme són, entre d'altres: Continuar amb l'execució i aplicació del Pla de

Modernització de la planta hotelera; establir els plans d'ordenació de l'oferta, particularment els de Menorca, Eivissa i Formentera, que estan pendents d'aprovació. Aquests plans d'ordenació de l'oferta, òbviament, han de ser participats pels seus respectius agents socials i institucionals. Fomentar les actuacions en matèria d'infraestructures públiques que afecten les zones turístiques. Posar en servei el Programa Europeu per a la tercera edat. Propiciar projectes de regeneració i esponjament dels nuclis turístics, i continuar fent esforços per tal d'obtenir per a la nostra comunitat la seu de l'Agència Europea de Turisme.

Ara bé, senyores i senyors diputats, els desitjos de lideratge turístic europeu han de venir de la mà d'una intensa política d'adequació i millora de les infraestructures públiques, començant per les obres civils generals i acabant especialment en el tema de l'aigua i l'abastiment.

Com a candidat a la Presidència, tenc el compromís de garantir definitivament el subministrament d'aigua de qualitat a totes les Balears. Per això, volem el màxim aprofitament dels recursos; la construcció de desalinitzadores d'aigua marina; l'ús de les residuals, mitjançant tractaments terciaris; i la recuperació dels pous existents.

Serà matèria preferent en el camp de les infraestructures el tema portuari: la millora de les instal·lacions dels ports de la Comunitat; la construcció del braç de protecció a la badia de Ciutadella; i l'adequació del port de Sant Antoni de Portmany a usos compatibles amb la vocació turística d'aquest municipi eivissenc.

Voldré també promoure plans d'habitatge, crear patrimoni de sòl públic, continuar amb els plans de millores viàries i potenciar les rutes turístiques i paisatgístiques, amb les finalitats d'un creixement de caire mediambientalista al qual ja m'he referit, i que estimulin la defensa dels valors naturals de les Illes.

De ben poca cosa, però, valdria una enumeració d'infraestructures públiques si no les emmarcàssim en el concepte d'eco-desenvolupament pel qual optam. Desitjam el desplegament dels recursos econòmics de les Balears, però no a qualsevol preu. És convenient, per tant, fer esment a l'ordenació territorial.

Enfront de les transformacions succeïdes fins ara en el territori de les Balears, i atesa la previsible força de la demanda turística mundial, consider que és el moment de formular una reflexió seriosa sobre les estratègies de desenvolupament futur i sobre les característiques del model territorial desitjable, que ha de quedar presidit pel desenvolupament sostenible.

Parl d'un model que es basa en la capacitat col·lectiva de la societat balear per mantenir la qualitat paisatgística del territori, requalificar l'oferta turística, aconseguir

balanços ambientals positius i, en definitiva, reciclar globalment el territori.

En primer lloc, caldrà un consens d'àmplia base social i institucional sobre el model territorial a cada una de les Illes, sobre la premissa d'unes directrius d'ordenació. Aquest és un repte sense precedents que podem impulsar en el si de la societat balear.

Tanmateix, sembla desitjable evolucionar cap a una situació de menor dependència de l'activitat turística. L'estratègia "Balears Megaparc Telemàtic" que han dissenyat governs anteriors constitueix un pas important en favor de la diversificació de la base econòmica de les Illes, i en favor de la sostenibilitat del marc econòmic i territorial.

Com a candidat a la Presidència de la Comunitat Autònoma, manifest la meua identificació amb el projecte del megaparc, que tindrà cura de promoure i consolidar.

A la nostra comunitat s'ha format un model territorial dual, amb predomini de l'activitat turística a les zones litorals i el manteniment de les activitats tradicionals als pobles de l'interior.

Això ha permès un fortíssim creixement turístic, sense gairebé deteriorament irreversible del sistema d'assentaments tradicionals. Però la qüestió a observar actualment és que ara sí, ara augmenta la pressió sobre els nuclis i territoris rurals tradicionals.

Així les coses, el repte consisteix a posar en valor el sistema d'assentaments tradicionals, tot preservant la seva identitat, però limitant la pressió sobre els espais rurals i el sòl no urbanitzable. Aquest nou trànsit territorial apareix en una etapa en la qual tots sabem -i en som partidaris- que la clau ja no és créixer en quantitat, sinó en qualitat.

Vet aquí la formulació essencial de la proposta que, en termes generals, present a la Cambra: fer prevaler la qualitat per damunt del creixement urbanístic. Cal tenir cura de la nostra oferta i assumir, per bé d'aquesta i per bé de l'aparell econòmic, una actitud consensuada en relació als límits del creixement.

A les Balears, però, no només els preocupen el creixement urbanístic: també els interessen l'industrial i el comercial.

La pedra angular d'aquesta demanda passa per l'aplicació del pla de suport a la modernització del comerç i del pla de reindustrialització de les Illes, que són eines que permeten la promoció d'un entorn favorable a la creació de noves empreses i a la millora de la competitivitat de les existents.

Ens cal també l'aprovació i entrada en vigor del Pla director sectorial d'equipaments comercials, amb la finalitat d'aconseguir almanco aquests objectius: Obligar als planejaments generals a tractar específicament l'activitat del co-

merç. Definir un instrument -el pla especial de zona comercial-, que permeti la restauració o potenciació d'una zona comercial determinada, en una acció concertada entre els comerciants interessats i l'Administració, de manera que puguem garantir un comportament eficaç de la zona comercial com a tal. I crear els mecanismes de control adients per evitar que la implantació de grans superfícies incideixi en el teixit comercial existent.

El programa de Govern que concep en matèria de comerç i indústria haurà de seguir a grans trets aquestes línies de comportament: Promoció d'un entorn favorable a la creació de noves empreses i a la millora de la competitivitat de les existents. Dinamització de la cooperació entre sectors industrials. Millora dels sistemes de producció i de l'organització empresarial. Definició i execució de programes de formació. Posada en funcionament i execució dels marcs comunitaris de suport, sobretot en la inserció professional. Desenvolupament, mitjançant el CODEFOC, de la formació ocupacional, a partir de les necessitats locals. Fomentar que les "pimes" es puguin beneficiar d'un entorn financer estable, i facilitant-los l'accés al Banc Europeu d'Inversions i al Fons Europeu d'Inversions. No obstant això, he de sol·licitar a les "pimes" que, una vegada format l'entorn favorable, siguin elles mateixes les que despleguin el dinamisme i la iniciativa. Que siguin la punta de llança.

Entenc que aquest és el mètode adequat per combatre els problemes derivats del fet insular, i assolir en el termini de 2 o 3 anys el nivell que el mercat europeu ens exigeix.

En la nostra anàlisi de la situació balear en el sector primari partim del supòsit d'entendre que és necessari el manteniment d'una població agrària suficient, com a estructura productiva vàlida en el context del conjunt del nostre sistema econòmic general. Però concepem també una segona funció important per al sector primari com a agent eficaç per a la preservació del medi ambient. Després m'hi referiré, a aquesta segona funció.

Creim en les idees actuals que asseguruen que la població agrària és la millor eina per gestionar el camp, no sols com a font de producció econòmica, sinó també com a mantenidora del territori natural.

Per tant, les polítiques mediambientalistes que propugnam per als altres sectors productius, també esdevenen especialment importants quan parlem del primari.

Per al sector agrícola proposam: Fomentar la millora de la qualitat dels productes agrícoles, introduint noves tècniques de conreus. Fer esforços en modernització i formació, tant dels treballadors com del equipaments. Intensificar els canals d'informació i assessorament sobre els ajuts dels fons comunitaris. Potenciar les denominacions d'origen, les geogràfiques i les específiques, per tal d'aconseguir una major projecció dels nostres productes

en els mercats, interior i exterior. Obrir canals de comercialització, amb ajudes a la creació de mercats. Fomentar les activitats agrícoles i ramaderes que tinguin una especial incidència en la protecció de l'entorn natural, com a requisit bàsic de la preservació del medi ambient.

També pensam que el desenvolupament del sector primari no sols disposa d'una única via de progrés mitjançant les ocupacions agràries. Per això, pensam en la necessitat de fomentar noves activitats econòmiques implantades en el món rural.

El turisme rural n'és una, si no la principal. Per tant, protegir el turisme rural, com volem nosaltres, és aconseguir en triple efecte: Recuperar el patrimoni arquitectònic; assenar la població rural en el medi i contribuir a l'augment de les rendes rurals.

Obrint ara un altre capítol, estic convençut, senyores i senyors diputats, que el progrés no prové exclusivament dels indicadors econòmics, que ens són favorables. O que provenen només d'una bona inversió en infraestructures.

El progrés i el benestar socials que preconitzam per a la nostra comunitat autònoma provenen també de la defensa i promoció del nostre patrimoni cultural, i estan lligats en el futur per la capacitat de la nostra gent a través de la formació.

Formació i patrimoni cultural seran, per tant, dos importants objectius que haurem de tenir presents en el decurs de la legislatura.

Crec, en aquest sentit, que el concepte d'Estat, encunyat en el segle XVII, és avui absolutament superat. En el món actual, on la internacionalització de l'economia i l'obertura a ideologies restrictives en unitats de civilització més àmplies, el vertader lligam que defineix un país és la cultura, en l'accepció extensa de la paraula: història, llengua, patrimoni, antropologia, etnografia, ... En definitiva, l'esperit solidari de la vida i l'evolució lliure de la intel·ligència col·lectiva.

Tot i que sabem que la cultura no la fan les institucions, sinó el mateix poble, ens proposam fer una passa més en la nostra política, per tal de centrar-la en la defensa i promoció del nostre patrimoni cultural i formatiu, que intentarem concretar en programes transversals, amb la implicació de diverses conselleries, les quals forçosament hauran de tenir en compte el següent: Concreció d'una política lingüística ferma i decidida, per tal de desenvolupar fidelment la Llei de normalització lingüística, d'acord amb el nostre Estatut d'Autonomia, que proclama que la llengua catalana és la pròpia de les Illes Balears. La llengua, amb les seves modalitats insulars, és una senya d'identitat del nostre poble i vehicle de comunicació, però mai d'enfrontaments. L'actual ordre que regula l'ensenyament de la llengua catalana als centres escolars serà objecte d'una rigorosa revisió dels resultats, que es farà una vegada començat el curs 95-96, d'acord

amb les dades recollides per la Inspecció Tècnica d'Educació.

Les polítiques transversals també tindran cura de:

Introducció de la cultura viva als centres escolars, a les aules de la tercera edat, associacions i cases de cultura de tots els municipis, conjuntament amb els consells insulars, participació en les exposicions a Sa Llonja, exposicions d'art itinerants, concerts de l'Orquestra Simfònica i l'Orquestra Jove, exposicions, etc.

Potenciació de les escoles de música a tots els municipis de les Balears, a través d'un programa especial que es concretarà en els pròxims mesos.

Modernització i funcionalització de la xarxa de museus públics: Museu de Mallorca, Etnogràfic de Muro, Museu Arqueològic i Museu monogràfic del Puig dels Molins d'Eivissa i Museu de Menorca. També contemplam ajudes als museus municipals, i una política d'arxius.

Construcció d'un nou espai de formació musical a Palma que aplegarà el Conservatori Elemental i Professional, l'Escola de Ballet, l'Escola d'Art Dramàtic i la Fundació de les Illes Balears per a la Música.

Construcció de la Biblioteca Nacional de les Illes Balears a Palma com a centre coordinador i de promoció, així com la creació d'una biblioteca a Formentera.

Participació en la definició dels espais culturals al castell d'Eivissa.

Creació d'un fons bibliogràfic, i ajudes per a les enciclopèdies de Mallorca, Eivissa i Menorca.

Participació en el disseny dels cursos de formació professional, conjuntament amb el Ministeri d'Educació, associacions empresarials, sindicats i d'altres institucions que hi estiguin interessades.

Promoció dels nostres artistes i creació d'un espai cultural capaç d'aglutinar les relacions amb els països mediterranis, amb especial referència a les comunitats germanes de cultura i llengua.

Aprofitament dels programes europeus referits a educació, cultura i llengua pròpies.

I elaboració de la Llei I + D, investigació i desenvolupament.

Finalment, senyores i senyors diputats, estam decidits a realitzar un esforç polític d'aproximació al Govern Central, per tal d'aconseguir en aquesta legislatura les transferències de les competències universitàries (a les quals ja m'he referit), i de tot el sistema educatiu. El

propòsit és incrementar la qualitat educativa, facilitar l'accés als centres escolars de tota la societat balear i crear centres d'informació i orientació familiars a totes les comarques i illes de Menorca, Eivissa i Formentera.

Com a darrer capítol, faré la meua exposició en matèria de Sanitat i Seguretat Social.

El nostre repte en matèria de salut és aconseguir la transferència de competències de l'Estat a la Comunitat Autònoma per a la gestió de l'assistència sanitària de la Seguretat Social i dels Serveis Socials.

I la nostra finalitat, aconseguir una sanitat de qualitat i en llibertat. Volem que el Govern central dediqui a cada ciutadà de les Balears els mateixos recursos econòmics que dedica a qualsevol altre espanyol.

També defensam la liberalització progressiva de les prestacions sanitàries, així com la major participació dels professionals.

Com a mesures en sanitat, propòs entre d'altres: Comarcalitzar l'atenció hospitalària, d'acord amb el Pla director d'Ordenació Sanitària, el qual inclou també la construcció d'un hospital a Inca. Aconseguir un major nombre de llits hospitalaris de nova creació, o mitjançant concerts amb el sector privat.

Les Balears, que són una comunitat avançada i moderna, han de treballar en l'adequada adaptació de les estructures sanitàries al nivell de progrés i desenvolupament que ens caracteritza. La insularitat, evidentment, és un factor que ens ha d'esperonejar a situar-nos cada vegada més a prop d'una certa autosuficiència d'equipaments i de qualitat sanitària.

Voldríem, en definitiva, introduir en les polítiques socials de benestar una nova mentalitat: implantar mètodes d'assistència social, no sols de pura assistència, sinó també preventiva, sobretot en problemes com ara les drogues, la marginació, la SIDA, etc.

En el camp de l'acció social, l'Insero és un servei que ens ha de ser transferit com a primera mesura per a la normalització de tota la nostra política en aquesta matèria. Els objectius prioritaris es poden concretar en dos grans grups (...) ètniques o culturals.

Aquestes referències a la marginació social, també ens duen a recordar que existeix una marginació entre països pobres respecte dels desenvolupats. Per pal·liar aquest fenomen, volem promoure campanyes de sensibilització i d'ajuda tècnica i econòmica. Per tant, volem incrementar progressivament els fons d'ajuda al desenvolupament del tercer món, fins a aconseguir el 0'7% del pressupost de la Comunitat Autònoma.

El segon gran apartat és la millora del benestar, amb atenció especial als sectors de població en situació de risc: drogaaddicció, SIDA, etc.

També manifest que vull establir polítiques per aconseguir que la participació i integració de la dona en tots els camps socials sigui real i efectiva. Denunciarem la publicitat sexista i tramitem el II Pla d'Igualtat d'Oportunitats.

Ens reiteram també en l'aplicació del Suport Transitori Comunitari, com a pla de prestacions econòmiques per a la cobertura de situacions d'emergència i d'extrema necessitat. I en la regulació normativa de la figura del voluntariat social. Per això es crearà una estructura que permeti la coordinació d'esforços entre les administracions i els grups que treballen en el camp de l'acció social amb la col·laboració de voluntaris.

Senyores i senyors diputats: Voldria que aquesta exposició programàtica que sotmet ara al debat parlamentari ajudàs a la serenitat de la vida política de les Illes Balears, que ens estimuli a centrar-nos en la gestió política i en la construcció del nostre país.

Els polítics tenim la gran obligació de transmetre serenitat i sentit de la responsabilitat pública. Per això faig una apel·lació a tots els grups d'aquesta Cambra, als qual des d'ara oferesc el diàleg i la col·laboració. No basta que m'hagi presentant en nom d'un grup parlamentari majoritari per aconseguir aquests desitjos de serenitat i responsabilitat. És també indispensable el diàleg franc, tolerant i renovador.

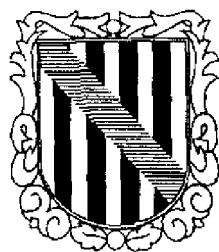
Les meves paraules d'avui en són el primer testimoni personal com a candidat a la investidura.

Moltes gràcies a tots.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, se suspèn la sessió fins demà a les 13 hores i 15 minuts.

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 5 / fascicle 2

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 27 a les 11,30 hores i 28 de juliol del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC: Investidura del Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

110

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió, molt bon dia, senyores i senyors diputats. Aquesta presidència manifesta que la votació es durà a terme a les 19 hores, d'acord amb el previst a l'article 141.5 del Reglament. En tot cas, en funció del desenvolupament del debat, si hi ha d'haver modificació d'aquesta hora, ja es comunicaria oportunament.

El Grup Parlamentari Mixt ha fet arribar a la Presidència que dividiran el temps d'intervenció, i en primer lloc intervingrà, per un temps de 15 minuts l'Hble. Sr. Josep Ramon Balanzat. Té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem assistit en aquestes darreres setmanes a una excel·lent representació teatral: Orgull ferit, mostres de lleialtat inquebrantable. Després s'ha demostrat que no eren tan inquebrantables. Vull recordar que va haver-hi alts dirigents del Partit Popular que varen mostrar públicament la seva decisió de seguir la mateixa sort que el seu cap, Sr. Cañellas, i varen dir explícitament que si el Sr. Cañellas se n'anava ells també se n'anirien, i encara els veim ben aferrats a la cadira. És també el psicodrama de "Madrid no ens vol, Madrid no ens estima, els de fora són molt dolents, nosaltres som honrats i meravellosos".

Bé, després d'aquesta tragicomèdia, què ha canviat realment en aquesta comunitat? Sincerament crec que no ha canviat res. El Sr. Cañellas continua controlant, continua sent diputat, cosa bastant sorprenent. Però, bé, Sr. Soler, està d'enhorabona perquè com a mínim ara té un director espiritual, el Pare Biel, que a partir d'ara l'aconsellarà, el durà pel bon camí, i farà que tot això vagi bé. Estam salvats, millor dit, estam llests.

Desgraciadament el *cañellisme* no s'ha acabat. El Sr. Soler garanteix fidelment la continuïtat d'aquest sistema. Ahir vàrem poder sentir clarament la seva fidelitat, fins a la mort, podríem dir, al Sr. Cañellas. Per tant aquesta adhesió inquebrantable no augura gaire coses positives. Per tant, dic, hi haurà continuïtat d'aquest sistema que tradicionalment és un sistema caciquil, un sistema on ha predominat l'amiguisme, la prepotència i el menyspreu més absolut cap a l'oposició i cap a tots els col·lectius ciutadans que han discrepat o que discrepen d'aquesta manera de fer política. Curiosament ha estat ara, justament ara, poc abans d'unes eleccions generals quan el Sr. Aznar ha volgut posar en marxa les seves mesures anticorrupció, precisament ara. Però no hem d'oblidar que el cas del túnel de Sóller no és l'únic escàndol que ha esquitxat aquesta comunitat. Durant dotze anys n'hem tengut abastament, d'aquests escàndols, i el PP mai no havia dit res, el Sr. Aznar mai no havia dit res. Per què justament ara? Casos com el cas Calvià, diferents dirigents del Partit Popular condemnats, Vidal, Font, Simarro, etcètera.

Per tant el Verds pensam que aquesta investidura està buida de contingut. No sabem ni tan sols si serà una investi-

dura definitiva, o si encara haurem d'esperar el retorn triomfal de l'ara simplement Honorable Sr. Cañellas, per aspirar a ser una vegada més Molt Honorable. Sincerament, pensam que això no seria una bona notícia. No ens podem passar en aquest parlament tot el temps en una situació de provisionalitat, interina, sense saber realment qui és que pren les decisions en aquesta comunitat.

Així i tot, volem recordar al Sr. Soler algunes de les mancances més greus que pateix aquesta comunitat per si en vol prendre nota. Continuem amb un model turístic depredador, que està destrossant el capital més valuós que tenim en aquestes illes, el territori, l'aigua, el litoral, l'agricultura. Els especuladors i alguns empresaris sense escrúpols són els que han estat marcant, com a mínim fins ara, les línies d'actuació del Govern. El moviment ciutadà, ecologista, moviment veïnal, etcètera, ha estat absolutament ignorat, quan no ridiculitzat; mobilitzacions populars a favor de la Llei d'espais naturals, en contra de la incineradora, en defensa d'alguns indrets molt valuosos com ses Covetes, serra de Tramuntana, o les salines d'Eivissa, són absolutament menysprejades pel Partit Popular.

Continuem, com sempre, sense tenir encara les directrius d'ordenació territorial que planifiquin adequadament el nostre territori i els nostres recursos. Malgrat que a partir d'ara, segons el Sr. Soler, tot es resoldrà miraculosament, tot el que no s'ha fet en dotze anys, continuem sense tenir Síndic de Greuges, Síndic de Comptes, en definitiva no hi ha hagut mai en aquest govern un interès de deixar que els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat decideixin ells mateixos quin futur volen per a aquestes illes. I no venguin amb allò que la ciutadania cada quatre anys vota, i per tant ja participa en la vida social, perquè sabem que això no és suficient; és aferrar-se com molt sovint fan, dient "tenim majoria absoluta, i per tant podem fer el que vulguem". Això no és un xec en blanc per fer el que els vengui en gana. L'aprofundiment de la democràcia és molt més que votar cada quatre anys.

El Sr. Soler ens demana col·laboració i diàleg. Benvinguda sia aquesta actitud de mà oberta cap a l'oposició. Si vostè vol donar resposta a aquests problemes i mancances abans esmentats, i d'altres que per manca de temps no puc ara esmentar, tindrà tota la nostra col·laboració, no ho dubti. Ja vaig dir a la primera investidura que estam en aquest parlament amb un ànim constructiu, que volem ajudar a millorar aquesta comunitat, amb seny però amb esperit crític. Però, clar, Sr. Soler, com vol que ens creguem ara que vostè ha tornat ecologista i profundament demòcrata, quan durant dotze anys ha tengut oportunitat de demostrar-ho i no ha fet res. Vostè, Sr. Soler, com tots els diputats i diputades del Partit Popular, va votar una reforma de la Llei electoral que pretenia impedir l'accés de les minories a aquest parlament. Vostè, Sr. Soler, va votar una revisió

a la baixa de la Llei d'espais naturals que desprotegia indrets molt valuosos. Vostè, Sr. Soler, va votar en contra de la iniciativa legislativa popular que pretenia aturar la incineradora; i així tantes i tantes d'altres coses.

Per tant, per favor, Sr. Soler, no vulgui amagar amb bones paraules unes realitats, uns fets que no tenen res d'ecologista ni de democràtics. Ens sorprèn, i aplaudim que per primera vegada reconegui el lligam entre economia i ecologia, i que figuri com un dels seus referents bàsics en el seu discurs. Però això només són paraules, Sr. Soler. El seu projecte de futur econòmic i social es basa en el creixement sense límits i amb projectes faraònics, grans infraestructures, com ampliació de l'aeroport, ampliacions d'autopistes, ports esportius, camps de golf, etcètera, que continuaran destruint els nostres recursos i hipotecaran el nostre futur econòmic i social. Vostè va dir ahir que seria fidel a la línia i al programa del Partit Popular, per tant és una línia continuista, per tant vol dir que continuarà amb la línia de grans infraestructures antiecològiques que hem tengut i que estam patint en aquesta comunitat.

Així i tot m'agradaria creure les seves intencions i desigs. Però sincerament, veient qui l'aval, qui l'aconsella i qui l'assessora, no puc evitar pensar que tot això seran promeses que s'emportarà el vent, com ha passat tantes i tantes vegades, i que aquí tot continuarà igual. Nosaltres, els Verds, no volem grans i hermoses paraules; el Verds voiem fets i polítiques concretes que millorin la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. Per tant en aquesta tasca sí que ens hi trobarà. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula l'Hble. Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Soler, avui vostè serà investit president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i se'ns ha revelat de ver com un gran campió de billar. Jo el qualificaria com un "president-carambola", i no vegi en absolut en aquest qualificatiu un intent de desqualificació, ben al contrari. Tampoc no li vull dir que la seva presidència serà fruit de la sort o la casualitat, tampoc. Per fer carambola és necessària, com vostè molt bé sap, tècnica, previsió, s'han de tenir uns nervis d'acer, i s'ha de jugar a moltes bandes, com a més bandes, millor, més alta és la puntuació; i la seva puntuació ha estat la màxima, la que li ha donat la Presidència de la Comunitat.

I quines són aquestes bandes? Per una part la bona voluntat d'algun dels seus contrincants, que accepten disciplinàriament votar allò que no creuen. Per una altra part, la manca d'experiència i d'escola política del més joves que es varen precipitar, uns en oferir-se i els altres amb adhesions inquebrantables. També, i això és el més important i el que més ens preocupa, el fet que l'opinió pública, els líders d'opinió

de Madrid, els mitjans de comunicació de Madrid, i sobretot el Sr. Aznar, així ho han decidit. El Sr. Aznar va incidir en un moment determinat que el seu antecessor era una nosa en el seu camí cap a la presidència de l'Estat espanyol, un projecte que per a un partit centralista com el que vostè representa és el més important. Poca importància té la sucursal del *Partido Popular balear*.

Pel que sembla, per una vegada i sense que això serveixi de precedent, l'opinió de la direcció del seu partit a Madrid coincidia perfectament amb el que li deia l'oposició. Nosaltres pensàvem, creïem, que era necessària una autèntica regeneració política dins el Partit Popular. Els vàrem dir fa molt pocs dies, en un debat d'investidura també, que nosaltres pensàvem que no anàvem, i vostès ens varen contestar que aquesta no era, afortunadament, l'opinió de la majoria de gent, que sí que pensava que vostès tenien la raó, i que tenien credibilitat. Avui ha quedat ben clar que això no ho pensaven els seus dirigents, que han escoltat les veus crítiques d'alguns dels seus, també les dels mitjans de comunicació. Va atrevir-se a dir fins i tot, el seu antecessor, que se'ls votava a pesar que els enganaven. Jo vaig pensar en aquell moment que era molt forta, aquesta frase. La veritat és que el poble mai no s'equivoca, i que en definitiva la gent mai no es deixa enganar.

Avui, com li he dit, vostè serà investit president, i li desitjam de tot cor que sigui pel bé del futur d'aquesta comunitat. De la història dels amors i dels desamors que hem tengut amb el Partit Popular, a nosaltres només ens interessa una cosa, la demostració evident del que hem estat dient des d'aquesta tribuna des de fa molts d'anys, que el seu partit sempre ha estat i sempre estarà comandat des de Madrid, que sempre prevaldran els interessos partidistes damunt dels interessos de la nostra comunitat. I això ara s'ha demostrat. S'ha demostrat que el Sr. Aznar a un moment determinat ha venut un ferm col·laborador de tota la vida, que és el Sr. Cañellas, de la mateixa manera que va vendre la nostra comunitat, Balears, en el 92 amb un pacte que era contrari als nostres interessos per sortir a la foto com a cap de l'oposició.

Això, Sr. Soler, és el que interessa, i sobretot el que preocupa Unió Mallorquina, les repercussions que pot tenir aquesta submissió constant del Partit Popular a la direcció del que diu, del que pensi Madrid, perquè no sempre els interessos d'aquesta comunitat puguin ser els mateixos que els interessos partidistes del Partit Popular de Madrid. Així que abans d'entrar a debatre el seu programa, ja li dic que per a Unió Mallorquina no ens pareix encertat i no estam disposats a arriscar-nos una vegada més que sigui el Sr. Aznar el que decideixi quina estratègia política s'ha de seguir a la nostra comunitat. Estam realment preocupats que en un moment determinat pugui estar en les seves mans un tema tan important com l'aprovació o no d'un règim fiscal diferenciat. Ens

preocupa, perquè sabem que si ell comanda, mai no tindrem aquest règim fiscal diferenciat i propi de la nostra comunitat. També ens preocupa la reforma de l'Estatut d'Autonomia, perquè creim que les seves ambicions polítiques passaran per damunt dels nostres interessos i de les nostres ambicions com poble.

Pel que fa al tema dels conflictes interns del Partit Popular, de les mostres d'adhesió inquebrantable, que ens recorden una altra època, a l'ex líder del seu partit; pel que fa a les responsabilitats polítiques d'un finançament irregular del seu partit durant aquest temps hi hem entrat, i no hi entrarem encara avui, perquè creim que són problemes del seu propi partit, i els deixam a vostès que els solucionin, que prou feina en tendran. Sí que volem expressar una actitud de queixa pel que fa al Grup Parlamentari Popular i la seva resolució sobre el tema del túnel de Sóller. Creim que seria important haver afrontat aquesta crisi, i ja que ho han fet valentament amb la dimissió del seu president, haurien d'haver aprofundit una mica més, i realment solucionar definitivament aquesta crisi, cosa que no han acabat de fer, i sobretot que han complicada molt, perquè per resoldre un problema tan senzill -que no era tan senzill, tampoc, jo ho comprenc, sobretot per vostès- com un canvi de president, han creat tres problemes diferents, perquè han aconseguit haver de modificar també el president del Parlament, també el president d'un consell insular, de manera que han creat tres problemes en un mateix moment, amb una aturada important institucional d'aquestes illes.

Esperam que d'avui endavant la seva gestió, Sr. Soler, sigui més eficaç, i estem confiats que a partir d'avui iniciem una nova etapa dintre d'aquesta recent història de la nostra comunitat autònoma, i que vostè de qualque manera aconseguirà amb la seva presidència depurar tot tipus de responsabilitats polítiques, i avançar dins aquest futur de la nostra comunitat.

Ahir, Sr. Soler, vostè ens va presentar un programa que jo diria fet a la mida de l'oposició, tan fet a la mida de l'oposició que, si es veu a les càmeres, no es va dirigir en cap moment a la dreta d'aquest hemicle. Es va passar tot el debat parlant per a l'oposició i per als mitjans de comunicació. Als Verds, els va presentar, com ha dit el Sr. Balanzat, una espècie de programa de protecció mediambiental, interessant per a ells, supòs, si s'ho creguessin. Al Partit Socialista i al PSM els va parlar de programes d'acció social, de treball d'acord amb uns determinats principis més aviat socialistes. I pel que fa a Unió Mallorquina, ens va presentar un programa liberal, amb uns plantejaments autonòmics, econòmics i culturals que nosaltres mateixos, i des d'aquesta mateixa tribuna, hem reivindicat una vegada i una altra, un programa que -ja ho vaig dir ahir, tot d'una que vaig sentir aquest discurs- podria acceptar i subscriure en un 80% de les coses que vostè aquí va predicar, perquè són moltes d'elles antigues reivindicacions d'Unió Mallorquina, que estan també al nostre programa electoral, i sobretot que figuren al *Diari de Sessions d'aquest parlament*.

I estam gratament sorpresos -s'ha de dir tot- que en el seu discurs faci una reflexió oberta a l'estat actual de la nostra comunitat, que reconegui que hi ha un desequilibri territorial que existeix, la necessitat d'impulsar una diversificació de l'economia -li vaig dir al darrer debat d'investidura-, l'aprovació del règim econòmic i fiscal, amb el qual estam d'acord; la lluita contra l'estacionalitat del treball, era una de les mesures que nosaltres proposàvem; la reorientació de la política de promoció turística; la creació de mecanismes de control per evitar a implantació de les grans superfícies, hi estam totalment d'acord, sempre hem demanat ajuda per al petit i mitjà comerciant, i li he de dir que des d'aquí mateix vaig defensar una llei per tal que no hi hagués més implantació de grans superfícies, que hi hagués una taxa per a aquestes grans superfícies que repercutís en bé del petit comerciant, i que va ser el seu grup el que no ens va donar suport en aquesta proposta. També li vaig dir en el darrer debat d'investidura que estava totalment d'acord amb l'obertura dels canals de comercialització, també ho havíem estat predicant, també vàrem presentar una proposició, i també vàrem tenir el vot en contra del seu grup.

Sincerament el seu programa, Sr. Soler, ens agrada. Li he de dir sincerament, ens agrada. Recull, com li he dit, més d'un 80% de propostes nostres, i són unes propostes que fins ara havien estat postergades, i que moltes vegades havien estat refusades pel seu propi grup. Ens felicitem per aquest canvi de tarannà, que de qualque manera demostra una voluntat d'avançar dins una política més racional i més adaptada a les necessitats d'aquesta comunitat. Malgrat això, li diré que vaig trobar en el seu discurs una mica de formalisme, i sobretot vull dir que vaig tenir profunds dubtes que tot allò que escoltava es pogués dur endavant amb l'equip que li dona suport. Però vull ser optimista i pensar que això podrà ser així.

Li mancava una autèntica definició del que és l'organització territorial i el model autonòmic, perquè jo crec que no basta parlar que volem autonomia plena, que volem ser una comunitat històrica, sinó que al mateix temps vàrem veure al propi discurs que es parlava del 143, i que se li donava un cert rebuig, cosa que en aquests moments no té solució, perquè vàrem anar per aquí, i ara estam aquí; i que de qualque manera necessitam qualque cosa més que conformar-nos amb el que vostè diu aquest pacte autonòmic del 92, que per a nosaltres sempre ha estat un mal pacte; que avancem un poc més, és important que perfili un poc més també quines seran les seves demandes i quin serà el seu model per a la nostra comunitat, què pensa fer en temes tan importants com la llengua, el reforçament dels consells insulars, etcètera.

Jo crec que un dels temes més prioritaris, més importants, és el tema de l'autonomia, de la jerarquització, de què vol ser el Govern balear dins l'Estat espanyol.

Val a dir que amb aquesta generalització de l'autonomia, que tots som iguals, i que és el que ha fet el Partit Popular fins al dia d'avui, que no ha mai massa reivindicatiu, realment les Illes Balears no poden tenir un tractament d'una comunitat de primera, que és realment al que aspira un partit nacionalista com Unió Mallorquina. I ens preocupa, quan hem llegit el seu discurs amb més tranquil·litat, veure que per a vostè la postura reivindicativa és romandre a les portes del ministeri; nosaltres simpàticament li recomanariem que si pot entri dins, i aconseguixi venir amb les transferències de competències, perquè si només romanem a les portes, poques coses podrem aconseguir.

I és molt important, creim, aconseguir descentralitzar la política del Govern cap als consells insulars. Vostè va parlar -ens va agradar molt la frase- de no defraudar la naturalesa íntima de la nostra autonomia. I jo em demanaria: Això significa que Mallorca tindrà -i m'agradaria una resposta contundent- les mateixes competències exactament que Menorca i Eivissa?, o tindrem menys competències, com va dir el seu antecessor? I també li voldria demanar: Tendrem totes les competències que diu l'article 39? Tendrem -i són a títol informatiu- aquelles que vostè ens ha presentat per al 95-99, i no en podem tenir més, o podem entre tots avançar i tenir més competències per als consells insulars? Aquest és el nostre dubte i la nostra pregunta.

També creim, i per a Unió Mallorquina és important, alguns dels aspectes que li esbossaré ràpidament: Creim que és molt important el respecte a les competències exclusives, i això crec que no importa fer més comentaris, jo crec que tots ho entenem així. També creim que és important la ràpida resolució dels traspassos pendents, hi ha temes que fa massa anys que se'n parla. Creim que és bona una solució definitiva al tema del finançament, de manera que aquest sigui respectuós amb l'exigència de solidaritat, que ha d'existir, però que també s'ha d'ajustar a les necessitats d'un país com el nostre, que són les Illes Balears, i que tenen encara avui per avui moltes mancances. Per a Unió Mallorquina aquesta solució passaria per poder assumir el màxim grau possible de corresponsabilitat fiscal, i ens agradaria que es pronunciàs també sobre aquest tema.

Voldríem que hi hagués una especial consideració dels aspectes lingüístics i culturals, i finalment la modificació dels criteris del Govern tendents, fins al dia, a reduir el sostre estatutari. Això només requereix, creim, un canvi d'actitud política perquè tot entra perfectament dins el marc de la Constitució, i per tant creim que és assumible per tots i cadascun dels mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterens que estam avui aquí.

Vostè em pot demanar, si li agrada tant el meu programa, què esperen de mi. Li diré, intentaré resumir-li ràpidament. Esperam que faci un autèntic exercici democràtic i que realment sigui capaç de solucionar els problemes pendents d'aquesta comunitat autònoma, que són més dels que ens pensam. Esperam que governi la Comunitat de les Illes Balears amb una autèntica estructura d'organització territorial i

cultural, i que no comandi com si fos una possessió familiar. Esperam que vostè i els seus consellers a qui encomani la gestió de les diferents àrees competencials, assumeixin plenament el seu compromís i la seva responsabilitat amb el poble balear, i que no hi hagi el mínim dubte sobre qui governa aquesta comunitat. Jo, per part meua, Sr. Soler, li he de dir que no el tenc. Esperam que el Parlament sigui el fòrum adequat per a una actuació de l'oposició, que fins ara ha estat de qualque manera menyspreada. Realment vostè com a president de la Cambra amb anterioritat, té una certa responsabilitat, perquè aquesta cambra estava un poc segregada pel Govern. Nosaltres creim que el Parlament té l'obligació de controlar el Govern, i no al revés, el Govern, com s'havia fet o intentat fer fins ara, intentar controlar el Parlament.

Esperam també que aquells casos d'una absència de regulació que pot, i que de qualque manera s'hauria de donar un exemple total, per tal que hi hagi uns mínims de conducta ètica i moral, necessaris en aquests moments i en aquesta comunitat, on tothom reclama transparència. També esperam que conclogui la construcció autònoma de la nostra, complint amb l'Estatut, i fent efectiu realment el traspàs de competències als consells insulars. També esperam que dugui una autèntica política de compensació territorial, i que esmeni els problemes pendents d'aquesta comunitat, que tantes vegades li hem reclamat. Hem dit en moltes ocasions que són urgents les directrius d'ordenació territorial; ho hem repetit en moltes ocasions, i fa molts d'anys que ho reclamam, i no s'han dutes fins ara. També la descompensació del nostre sistema econòmic, referència que vostè va fer ahir, que hi estam totalment d'acord, però pensi que tots i cadascun dels membres del Govern estan implicats amb aquesta responsabilitat.

També li volem dir que esperam que al seu govern hi hagi unes decisions fermes i que només tinguin objectiu: l'interès i el bé comú. També li hem de dir que ahir vàrem conèixer els trets en general del seu programa de govern, que estam amb molts d'ells, com li he dit, d'acord, i que només ens feim algunes preguntes: Amb quines persones pensa dur endavant aquest programa?, pensa fer-ho amb els mateixos consellers que durant aquests darrers anys han duit a terme una política pràcticament contrària a la que vostè ahir va predicar? Perquè m'he de demanar si és fàcil que el propi conseller de Cultura, que va fer una ordre...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. ...una ordre com l'ordre Rotger sigui capaç de rectificar i modificar aquesta pròpia ordre. I també ens pot sorprendre que els propis conse-

llers que han estat creant certes empreses públiques, que nosaltres sempre hem denunciat i hem cregut totalment irracional, seran els mateixos que duran una economia totalment productiva. Són petites contradiccions que tal vegada vostè m'aclarirà amb les seves respostes, si realment hi ha d'haver un canvi, una reestructuració generalitzada del Govern. Jo crec que si vostè és capaç de fer aquesta remodelació i de dur a la pràctica totes i cadascuna d'aquestes iniciatives, i a més és capaç de fer-ho amb aquest tarannà prudent, moderat i dialogant que ens ha anunciat, vostè, Sr. Soler, podrà comptar amb moltíssimes ocasions amb el nostre suport.

Per finalitzar, vull donar la meua enhorabona a la seva candidatura. Li desig de cor molts d'èxits polítics en aquests quatre anys, i vull dir-li també que confii que vostè i el seu govern comprenguin que ara més que mai és necessari recuperar i practicar aquesta moral de regeneració que ha duit tantes males conseqüències per al seu equip. Si dels polítics s'espera que afermin i consolidin tots aquests valors que li he exposat, és imprescindible que vostè especialment no defugui cap ni un d'aquests compromisos. Esperam que durant aquests anys que vénen vostè tindrà la màxima responsabilitat amb la Presidència del Govern, i que en el viure col·lectiu de la nostra comunitat serà capaç de construir un futur pròsper per a tots i cadascun dels ciutadans de les Illes Balears. En base a aquesta confiança li podríem en un moment determinat atorgar un vot positiu, però la responsabilitat, i sobretot el fet de voler saber realment si tot el que ens ha dit és cert, la prudència que també caracteritza Unió Mallorquina, nosaltres en aquests moments ens abstenem a la seva investidura. Jo crec que vostè, Sr. Soler, serà capaç de fer-se guanyar aquesta confiança, i que podrà en moltes ocasions tenir el nostre suport. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Seguidament té la paraula l'Hble. Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOLE:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. candidat, examinats avui els mitjans de comunicació me n'he adonat que la meua valoració del seu discurs d'investidura d'ahir ha estat de les més dures que s'han pronunciat. Concretament l'he qualificada de presa de pèl. Com que jo puc ser dur, i em puc equivocar, naturalment, però m'agrada ser rigorós en les meves afirmacions, no vull començar aquesta intervenció sense explicar per què vaig dir que em semblava una presa de pèl; i per això el convid a fer l'exercici intel·lectual de pensar què passaria si tots els participants en aquest debat seguíssim la línia que vostè va marcar el dia d'ahir. Vostè va pujar a la tribuna, va citar Winston Churchill, que sempre és una cosa agradosa i que queda bé; va renovar jurament de fidelitat al seu antecessor, i va explicar d'una manera acurada el programa electoral del Partit Popular.

Imagini que jo faig el mateix, faig una cita de Sant Joan de la Creu, per posar un exemple, dic que jo amb Julio Anguita a on faci falta, i em pos a debatre el programa electoral amb vostè. Imagini que tothom fa el mateix. Per tant, acabam aquest debat, arribam a la votació, i aquí no s'ha parlat per què hem tengut dues investidures en un mes; per què la persona que sortia als cartells electorals del PP prometent solucions en aquest moment està dimitit després d'haver obtingut majoria absoluta al Parlament, i per què és candidat una persona que no figurava ni de número u ni de número dos a cap llista electoral del Partit Popular. De tot això, no en parlariem. I vostè no pensa que la gent quan apagàs el televisor, si és que aguantava fins al final, i sobretot el seu propi electorat no pensaria realment que se li ha pres el pèl? Idò això simplement era el significat de les meves paraules. I dit això, no tenc cap inconvenient en subscriure moltes coses positives que s'han dit i que no s'han dit sobre la seva figura com a candidat, i sobre el seu discurs d'investidura. Cinc coses bàsicament:

Primera: Vostè no està directament i personal implicat en els recents casos de corrupció, i això ja és un avantatge significatiu. De vostè es diu que és una persona grisa i sense carisma, i la veritat és que, almanco per contrast amb el passat, això jo crec que ara mateix ho agraeix molta gent. Ser graciós en un moment determinat està bé, però és perillós quan aquest estil amaga buidor del discurs polític, si no coses encara més greus. S'ha dit també que vostè és un interí, una titella del seu antecessor; i jo del seu discurs, de les seves manifestacions i de les seves entrevistes deduec que vostè no té cap gana ni de ser interí ni de ser una titella. Si a vostè se li notàs qualque cosa, se li notaria també amb el tarannà i amb l'expressió; però en tot cas se li nota amb el discurs, i això és una bona manera d'enfocar una responsabilitat com la que vostè vol assumir.

En quart lloc, és ver que en el seu llenguatge es noten dades de modernitat importants, i que també contrasten amb el passat. La manera com vostè parla de la llengua, la referència explícita al 0,7, a temes com el Síndic de Greuges i de Comptes, res que no estigui en el programa electoral del PP, que ningú no s'engani ni es pensi que aquí s'ha fet no sé quina revolució pendent, en absolut. Però són maneres d'expressar-se i maneres de dir les coses que efectivament fan endevinar un nou tarannà. I cinquè punt, i molt important: Hi ha una absoluta manca de prepotència en el seu discurs, i un èmfasi en la voluntat de diàleg, que jo crec que tots el components d'aquesta cambra li agraim ben sincerament.

I al costat d'això, naturalment, hi ha aspectes molt negatius al contingut del seu programa. Vostè en tota la seva intervenció d'ahir no va esmentar la paraula "atur" ni "aturat". No ho va esmentar, i efectivament aquesta és una comunitat que té menys aturats que la mitja de l'Estat espanyol. Però això no vol dir que no en ten-

guem, en tenim més que a Europa, en tenim més que a França, i a França la dreta *chiraquiana* té la lluita contra l'atur com un dels eixos fonamentals de la seva política, és allò en que està en tots els debats, ell fa quadrar-se tots els prefectes dels departaments i els exigeix polítiques actives contra l'atur, perquè ho considera un tema nacional. Vostè no ho va ni tan sols esmentar, i em sembla realment un escàndol polític greu que no s'hagi esmentat a una situació com la nostra un problema d'aquestes característiques. I efectivament, davant l'estacionalitat jo l'he vist amb un tarannà molt de renúncia, i ens ha parlat d'una polivalència laboral com a antídote, que supòs que al sindicats els haurà posat els cabells de punta, i que no sabem exactament què vol dir, però pensam que no vol dir res de bo per als treballadors d'aquesta comunitat. I ens parla de liberalització de prestacions socials, i de moltes altres coses que lògicament s'enfronten d'una manera bastant radical amb el programa d'Esquerra Unida, cosa que d'altra banda no té res de particular i és absolutament natural.

I en el tema autonòmic, diverses coses. Una, vostè va dir que el Sr. Cañellas havia tengut la missió històrica de posar el fonament de la nostra autonomia. Home, una mica alerta! Hi ha gent jove que ens escolta, impressionable, i s'ho poden arribar a creure. Els fonaments de la nostra autonomia els han posat la gent que hem lluitat per l'autonomia d'aquesta comunitat, la gent que hem reclamat durant el franquisme i durant la transició un estatut d'autonomia per a aquesta comunitat, la gent que va votar a favor de l'Estatut d'Autonomia d'aquesta comunitat, la gent que va en definitiva impulsar aquest procés, que no estava en aquest procés ni Aliança Popular ni el Sr. Cañellas. S'ha de dir més correctament que al Sr. Cañellas li ha tocat la missió històrica de gestionar les etapes inicials de la nostra autonomia, i això serà absolutament cert. Vostè efectivament fa molt d'èmfasi en l'ampliació competencial, etcètera, que si el pacte autonòmic és una passa, totes aquestes coses; i jo vull denunciar una vegada més el doble llenguatge que vostès manegen en aquest tema. No es pot estar a favor del pacte autonòmic i dir que s'està per un desenvolupament ambiciós del nostre Estatut d'Autonomia, perquè són temes absolutament contradictoris, i no es poden fer cants lírics en aquest tema i no comprometre's en la reforma de l'Estatut d'Autonomia que d'aquí a uns mesos es veurà al Congrés dels Diputats, i que va ser aprovada per aquesta cambra l'any 1991.

Per tant la intervenció d'Esquerra Unida podria anar en un debat concret sobre aquest i d'altres punts de la seva exposició programàtica, de tal manera que efectivament tenguéssim un debat normalitzat sobre aquest tema. Però això no és un debat d'investidura normal; i em faci cas, a una persona que ho va dir fa un mes, perquè el que aspirava el candidat no acabaria la legislatura, i els fets ens han vengut a donar d'una manera clamorosa la raó. I no és un debat d'investidura normal, perquè això no és el debat normal que es fa després d'unes eleccions entre els caps de llista que s'han presentat per contrastar les ofertes programàtiques i la confiança que en major o menor mesura ofereix o desperta el candidat corresponent.

Aquest és el segon debat d'investidura en un mes, insistesc, fet per una força política que té majoria absoluta en el Parlament. Jo reptaria als meus col·legues llicenciats en història que cercassin antecedents d'una situació com aquesta. Haurien de trespasar molt en els llibres. Dos mesos després d'unes eleccions dues investidores havent-hi majoria absoluta en un parlament? Vivim una situació històricament insòlita en aquesta comunitat, que per descomptat a cap de les comunitats autònomes ni en el conjunt de l'Estat a la recent etapa democràtica té cap tipus de precedent.

Per tant aquest hauria de ser un debat, al nostre entendre, on vostè i el grup que el presenta en donàs la seva visió, de la tremenda crisi política que ha sacsejat aquesta comunitat, de la manera com pensa resoldre aquesta crisi política, i de quines mesures pensa posar en marxa perquè ni es perllongui la crisi ni es repeteixi. Això és el que aquesta cambra i els ciutadans volíem, necessitàvem i teníem dret a sentir ahir del candidat a la Presidència del Govern d'aquesta comunitat autònoma. Però vostè no va fer això, i el que va fer és submergir-se en una explicació programàtica, i fer el mateix, amb un altre estil, que va fer el Sr. Cañellas ara fa un mes, és a dir intentar defugir la realitat de la crisi política que travessa la nostra comunitat.

I aquesta realitat és que el seu partit abans de les eleccions va presentar a la ciutadania un producte adulterat, un producte amb la data de caducitat passada per mor dels casos de corrupció. Alguns ho advertírem durant la campanya electoral. Vostès ho sabien majoritàriament, però calcularen que l'única cosa que importava en aquells moments era guanyar les eleccions per majoria absoluta, perquè després ningú no els podria llevar aquesta majoria absoluta. I efectivament, això és el que de manera lamentable ha succeït; i la realitat és que després de les eleccions tota l'oposició es va adreçar a vostè, en aquell moment president del Parlament, per demanar-li que no es presentàs el Sr. Cañellas com a candidat, però el grup polític que ara el presenta a vostè va passar olímpicament d'aquesta petició, i la conseqüència és que ara ens trobam en aquesta vergonyosa circumstància d'una segona investidura en el termini d'un mes.

I la realitat és que el Sr. Cañellas dimiteix per pressions de la cúpula del Partit Popular a nivell d'estat, per mor, segons les seves pròpies paraules, de les responsabilitats polítiques contretes en funció del finançament del partit, i d'una denúncia d'Esquerra Unida per delictes continuats de prevaricació, però sense assumir realment aquesta responsabilitat, dient que tot és una injustícia, una espècie de conspiració entre Esquerra Unida, els mitjans de comunicació i un José María Aznar que no coneix ni pare ni mare a l'hora de facilitar el seu camí i el seu accés a la presidència a la Moncloa.

I la realitat és que ningú del seu partit, ni crític ni no crític, ni vostè ni ningú altre desmenteix aquesta versió; i tothom participa d'aquesta explicació conspirativa, tothom participa de la innocència absoluta del Sr. Cañellas i de la injustícia comesa per al direcció de Madrid. És a dir, estam a una situació on la dimissió de Cañellas ha de ser considerada com a satisfactòria, com una passa necessària i completa per obrir una nova etapa política a la nostra comunitat, però que en aquest context és una passa absolutament insuficient, perquè s'ha cedit a la pressió centralista de la cúpula estatal del partit, però l'assumpció real de responsabilitats polítiques continua encara pendent.

Per això aquí no dimiteix ningú més, malgrat que és absurd que dimiteixi el responsable polític de la percepció de comissions il·legals i no dimiteixi la gent que materialment ha percebut aquestes comissions. Per això hem arribat al punt de veure com el Sr. Cañellas dimiteix al front del partit, i com el seu successor en la presidència del partit, i nou president del Parlament de les Illes Balears és el Sr. Huguet, que és titular d'un dels comptes on s'han ingressat les comissions il·legals. Major incongruència és absolutament impossible, però efectivament la cúpula dirigent del Partit Popular a nivell d'estat ho accepta perquè en realitat la coherència no li importa gens ni mica, i la moralització de la vida jo crec que tampoc no gaire. Per això permet que el Sr. Cañellas sigui l'únic que dimiteixi, i per això el Sr. Aznar manava aquell vergonyós dictamen de la comissió de conflictes, perquè si efectivament aquell dictamen hagués entrat a fons en el tema del finançament il·legal, haguessin hagut de rodar molts més caps que el del Sr. Cañellas, i això el Partit Popular a nivell d'estat ni ho volia ni ho necessitava. L'única cosa que el Sr. Aznar necessitava era un gest de cara a la galeria que li permetés vendre a nivell d'estat el tema que ells, en casos de corrupció, actuen de manera distinta al PSOE; i això ja ho tenia sobradament amb la dimissió del Sr. Cañellas.

I és d'aquestes coses, en la seva pròpia interpretació, com és natural, de les quals al nostre entendre vostè, Sr. Soler, tenia l'obligació moral i política de parlar en el dia d'ahir. Però vostè no va introduir en els seu discurs ni un gram d'anàlisi sobre la crisi política, ni un gram d'autocrítica ni un gram de rectificació. Dit amb altres paraules, el Partit Popular ens ha ficat en aquesta lamentable situació, i ni des de la direcció del partit ni des del seu candidat a la Presidència hem pogut sentir, si em permeten l'expressió, ni examen de consciència, ni acte de contrició, ni propòsit d'esmena. I el que és encara pitjor, ni en tot el seu partit, ni en tot el seu grup parlamentari s'ha sentit una sola veu realment autocrítica; ni en tot el seu partit ni en tot el seu grup parlamentari he sentit jo ni una sola veu que digués "idò sí, ens hem equivocat, s'han comès irregularitats; idò sí, hem de rectificar". Ni una sola veu en tot el partit.

I el problema, Sr. Soler, no és la manca d'higiene democràtica que això demostra; el problema és que les crisis polítiques quan es tanquen en fals solen tornar a repetir-se. I com que aquesta crisi es tanca clamorosament en fals, aques-

ta crisi tornarà a reobrir-se en un termini de temps no massa dilatat. I això és precisament el que ens preocupa com a Esquerra Unida.

Esquerra Unida no es troba bé en aquest ambient parlamentari i polític, Esquerra Unida vol estabilitat a les nostres institucions. Esquerra Unida desitjaria participar en investitures normals, voldria parlar amb els candidats sobre programes, sobre polítiques concretes, i voldria que aquesta cambra es fes ressò, exclusivament, dels problemes dels ciutadans i no de les misèries dels seus representants. Però perquè això sigui així no podem col·laborar, avui des d'Esquerra Unida, en la seva política de tancar els ulls a la realitat. No podem fer com si no hagués passat res, i pensar que, bé, almanco, tindrem ara un president que no està directament implicat amb els casos de corrupció, perquè puguem arribar a una situació d'estabilitat cal parlar, en aquest debat parlamentari, cal parlar en termes globals de la crisi actual i de les seves causes, i cal parlar del que pot passar en el futur immediat. I el futur immediat, Sr. Soler, com deia abans, el futur immediat ens assenyala que aquesta crisi política es reobrirà, es reobrirà.

En primer lloc, perquè un partit acostumat a un funcionament piramidal, a un funcionament piramidal, a un lideratge indiscutit i unipersonal, ara resulta que no té un cap sinó tres. Vostè, que liderarà el projecte polític a nivell de govern de comunitat autònoma, el Sr. Huguet, que lidera el projecte com a president del partit, i, tercer cap, el Sr. Cañellas que, segons paraules del Sr. Huguet, és el president moral. El president moral no és el mateix que un president honorífic, és una altra cosa, al president moral se li suposa *mando en plaza*, emprant termes militars. I per tant, efectivament, tenim tres caps. Per no parlar naturalment d'aquells que no tenen, en aquest moment no són cap ni comanden, però expiren a comandar, i lògicament per no parlar ja dels qui comanden de tota la vida com és, per exemple, la Banca March i altres poders fàctics d'aquesta comunitat.

I, en segons lloc, la crisi es reobrirà perquè l'avanç de les investigacions judicials i policials no provocarà una exculpació general ni propiciarà, molt manco, una tornada del Sr. Cañellas. Molt al contrari, l'avanç de les investigacions judicials i policials posaran damunt la taula que, en realitat, era molta més gent la que havia de dimitir en aquesta comunitat. I per aquestes dues raons, per problemes interns de lideratge, i per problema d'avanç de les investigacions judicials i policials és pel que deim que la crisi es reobrirà i veureu llavors quin és el seu paper i el seu tarannà en aquesta nova crisi.

El Sr. Cañellas, efectivament, no tornarà i això vol dir que a mitjan termini ni tan sols funcionarà el seu intent de controlar el partit o el govern des de l'ombra, a mitjan termini. Les estructures piramidals exigeixen un sol vèrtex, i a la llarga ni tan sols admeten una dissociació entre poder nominal i poder real. Per tant, el cañe-

llisme en el que diríem versió A, és a dir el *cañellisme* en la seva versió més grollera d'una persona física a l'ombra que controla la vida política de la nostra comunitat és una figura política a extingir des del nostre punt de vista. Però hi ha una altra acepció més ample, més extensa del que és el *cañellisme*, i aquesta no només pot continuar perfectament en el futur, sinó que fins i tot valoram que serà molt difícil de desarrelar. És el *cañellisme* entès com a una determinada manera d'exercir el poder, és la política clientelar, la política que divideix la societat civil entre els meus i els dels altres. És la confusió entre allò públic i allò privat. Tot això que ha caracteritzat aquesta comunitat durant els darrers dotze anys i que, en bona mesura, ha caracteritzat també el Govern de l'Estat. En aquest cas, naturalment, amb defectes ampliat per mor del major poder acumulat per una instància com és el Govern de l'Estat respecte d'una instància com és un govern de comunitat autònoma. I és aquesta visió, aquesta utilització partidista i viciada de la representació política i de l'exercici del poder que ha fet que la tasca política, la tasca política sigui en aquests moments una de les més menyspreades pel conjunt dels ciutadans.

Per tant, i per acabar, Sr. Soler, vostè no tindrà el nostre vot per dues raons fonamentals, crec que ja ho sospitava en aquestes altures. Per discrepàncies profundes amb el seu programa, que en certa manera varen quedar paleses a l'anterior debat d'investidura, i perquè vostè no ha indicat cap camí coherent per sortir de la crisi política que viu la Comunitat, ni ha expressat cap voluntat real de seguir aquest camí. I, en definitiva, perquè vostè ha traït les expectatives dels qui esperàvem un compromís ferm de part seva per iniciar una nova etapa a la nostra comunitat. Una nova etapa que hauria d'estar caracteritzada pels següents elements, i que només començarà realment, malgrat que tots la desitgem, malgrat que des dels mitjans de comunicació es vulguin trobar indicis que hi ha una aurora que apunta a l'horitzó, aquesta nova etapa no començarà fins que hi hagi tres elements damunt la taula. Un: un reconeixement explícit dels errors del passat, reconèixer que aquí ha passat alguna cosa, no perquè hi ha hagut un accident natural, sinó perquè s'han comesos errors en el passat, i s'han de determinar aquests errors, hi ha d'haver una assumpció completa i sense ambigüitat de les responsabilitats polítiques derivades d'aquests errors i, en definitiva, dels càrrecs de corrupció. Hi ha d'haver un compromís real, amb un nou estil de governar, distint del lamentable espectacle ofert fins ara i que, per cert, vostès com nosaltres tant corren a criticar quan el seu protagonista és el Partit Socialista i el Govern de l'Estat.

De moment, malgrat que ho voldria, jo no veig indicis ni anuncis concrets que vagin en aquesta direcció. Però des d'Esquerra Unida volem acabar naturalment amb un missatge d'esperança, cap a aquesta cambra i cap al conjunt de ciutadans. Primer, a Esquerra Unida confiam en primer lloc amb la gent, no participam, ni podem participar mai, dels raonaments dels qui diuen que als ciutadans no els importen realment els casos de corrupció. I hem constatat, amb satisfacció, durant els darrers mesos com molta gent conservadora s'ha adreçat a membres d'Esquerra Unida i ens han dit:

"jo no pens com vosaltres, però no afluixeu en la batalla contra la corrupció". Esquerra Unida confia també majoritàriament en els mitjans de comunicació que han tengut un paper decisiu en la resolució, parcialment positiva, d'aquesta crisi i, molt particularment, confiam amb els professionals que dia a dia ens escolten i ens aguanten i que saben perfectament de quin peu es calça cadascun en aquesta cambra i a la política de la Comunitat Autònoma. Esquerra Unida confia que efectivament serà possible un avanç progressiu dels valors democràtics i un arrelament progressiu dels principis morals a l'actuació pública, a l'actuació política, de la nostra comunitat. I Esquerra Unida confia, per acabar, que qualche dia no massa llunyà podrem agafar les nostres institucions, aquest parlament, el Consolat de la Mar, els consells, els ajuntaments i presentar-los davant els ciutadans tot i afirmant, mirau ara sí, tot això està al servei exclusivament dels vostres interessos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Se suspèn la sessió fins a les setze trenta, quatre i mitja.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Senyores i senyors diputats recomença la sessió, prec que ocupin els seus llocs per favor.

Té la paraula el Sr. Pere Sampol i Mas pel Grup Parlamentari Nacionalista i PSM.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Senyores i senyors diputats, "lo jorn del judici parrà qui haurà fet servici". Així comença la sibil·la, el cant popular que per al dia del judici final augura grans mals i turment per als maleïts i el cel etern per als benaventurats. Talment la sibil·la va semblar el discurs de comiat, amenaça de tornar, del president dimissionari del Govern balear. Una oposició demoníaca, "els demanaré que impedeixin que aquells que es diuen forces de progrés comandin, governin, i malbaratin el gran cabdal que els populars han donat a aquesta comunitat", que té un paral·lelisme amb l'anticrist de la sibil·la: "ans del judici l'anticrist vindrà i a tot lo mon turment darà". Però afortunadament, per a les forces del bé, la sibil·la augura -les forces del bé: "lo seu regnat serà molt breu". Com la nova sibil·la que canta: "qui sap lo que el

temps ens pugui tornar a dur per bé de tots nosaltres i per mal de tots aquells que avui faran un gran alè, que no el facin molt fondo, que no fos cosa que quedàs estroncat". "Lo jorn del judici parrà qui haurà fet servici".

Però en "lo jorn del judici" del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, no resucitaran els morts, encara que es produeixi l'exculpació penal del Govern balear bé per prescripció dels delictes o perquè el codi penal, que data de l'any 1944, no tipifica els delictes econòmics. Encara que el Tribunal no consideri delictiu el cobrament de comissions de la concessionària del túnel de Sóller, políticament el cas està vist per sentència i fallat. En un règim de democràcia parlamentària, els implicats han de presentar la dimissió de tots els seus càrrecs, sentència que només s'ha complit en part. I no per assumptió de responsabilitats polítiques, sinó per pur interès electoral del Partit Popular. Ha estat la necessitat de guanyar vots, la necessitat de guanyar imatge personal el Sr. Aznar en la seva cursa ja obsessiva cap a la presidència del Govern espanyol qui ha destituït el Sr. Cañellas, i no una decisió política d'assumir responsabilitats. Avui, implicats directament en la denúncia policial per cobrament de xecs del túnel de Sóller no sols no han dimitit, sinó que s'han promogut políticament, alguns d'ells fins a la presidència de la més alta institució democràtica de les Illes Balears.

Sr. Soler, ahir vostè va fer professió de demòcrata, va llançar un oferiment de diàleg i de consens, que l'honora; per cert, ha començat malament en no contestar individualment a cada un dels portaveus, l'empara el Reglament. Però no ha d'oblidar durant to el seu mandat, ni vostè ni cap dels diputats que ocupen els seus escons en nom del Partit Popular, ni alguns batles que governen municipis de les Illes Balears, que durant un temps han vulnerat les regles del joc de la democràcia, han usat i abusat d'irregularitats econòmiques que els han permès realitzar campanyes electorals molt superiors a les dels altres partits i que únicament gràcies que això no s'ha conegut fins passades les eleccions, avui vostè és candidat a la presidència del Govern de les Illes Balears en lloc de seure en els bancs de l'oposició.

Sr. Soler, si vol que creguem en les seves paraules, ha d'exigir la dimissió de tots els implicats en el cobrament de comissions del túnel de Sóller i no tolerar que cap d'ells ocupi càrrecs en el seu govern, en el Parlament i en administracions públiques. I és curiós com des del Partit Popular s'intenta ignorar la denúncia policial, fins i tot han renunciat a provar d'explicar, tan sols a provar d'explicar, la procedència dels ingressos en comptes corrents del Partit Popular o d'empreses que han treballat en campanyes electorals amb el Partit Popular; al contrari, una vegada i una altra es fa referència a les imputacions penals. És una paradoxa, però la querrela que prevaricació continuada s'ha convertit en la gran esperança del Partit Popular, convençuts que un possible arxiu d'aquesta significarà una exculpació que permetria fins i tot la tornada en olor de multituds del president, entre cometes, injustament destituït. Al crit d'innocent, innocent!, el nou Llätzer ressuscitat retornaria triomfant a la vida polí-

tica; l'acte orquestrat a Valldemossa amb motiu del pregó de festes..., per cert, que a cap altre municipi s'organitzen pregons de festes tan partidistes; l'acte partidista de Valldemossa seria el preludi del que pot ser el retorn entre homenatges, aclamacions i mostres d'histeria col·lectiva al president dimitit, cessat. No està tancada, per tant, la crisi en el Partit Popular. Una crisi política que, com a mínim, ens permet extreure una lliçó: la dependència política dels partits centralistes o sucursalistes, com en vulguin dir; perquè si ha quedat una cosa clara és la dependència de Madrid dels partits centralistes. No hi valen peticions per unanimitat, ni vergonyosos informes exculpatoris de la comissió de conflictes del PP, ni peticions de clemència; quan Madrid ordena, encara que sigui amb les barres estretes de ràbia i d'impotència, Balears claudica, *por el bien de España. Por el bien de España, no puedes ser un obstaculo en mi camino a la Moncloa*. Quina mostra de messianisme. Només aquesta frase desmunta la imatge de partit nacionalista moderat que s'havia volgut donar al Partit Popular de les Illes Balears. *Por el bien de España*, no s'aprovarà l'estatut fiscal de les Illes Balears; *por el bien de España*, no es tramita la reforma d'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears -ahir ni el va mencionar, Sr. Soler, que ja es cura en salut?--; *por el bien de España*, som la comunitat autònoma pitjor finançada, amb la balança fiscal més negativa; *por el bien de España*, som l'única comunitat que no pot regular els seus horaris comercials; *por el bien de España*, no s'hi ha fet res durant tots aquests anys per evitar el retrocés de la nostra llengua. I quan des dels partits centralistes algú plantarà cara a Madrid?, quan, des d'un partit centralista, algú, pel bé de les Illes Balears, exigirà els nostres drets polítics? Mai, mai, perquè la sobirania d'un país depèn únicament de la capacitat de decisió dels seus representants en cada moment de la història i, a dins els partits polítics centralistes, no hi existeix capacitat de decisió; per tant, mai governats per aquests partits el nostre país no podrà tenir sobirania política.

Per això, Sr. Soler, quan ahir afirmava creure en una autonomia plena, reconeguda com a nacionalitat històrica, feia pura retòrica, perquè els pactes de 1992, els acords autonòmics de 1992, signats entre el Partit Popular i el PSOE no són una passa més, són la confirmació que no es tracta de vies distintes cap a l'autogovern, es tracta de punts d'arribada ben diferents, perfectament definits pel Partit Popular i pel PSOE i que en dos anys ja han demostrat la seva inconsistència. Sr. Soler els ministeris ens continuaran donant carbasses, i si governa el PP, encara més; això sí, com a mínim, vostès tendran el consol que és *por el bien de España*.

Una part important del seu discurs d'investidura, Sr. Soler, la va dedicar al capítol de consells insulars. Per cert, anuncià la transferència en matèria de transport de viatgers i mercaderies per via terrestre, i ens hauria de concretar si en aquesta competència hi entrarà la transferència dels ferrocarrils. A la vegada, ens ha sorprès

que, en l'espai tan curt d'un mes, del programa electoral del Partit Popular ha desaparegut la transferència, als consells insulars, en matèria de protecció civil, promesa realitzada fa un mes pel Sr. Cañellas i Fons. D'altra banda, ens preocupa el finançament adequat d'aquestes competències. A aquest respecte, Sr. Soler, sap que el Govern balear ja ha incomplert els articles 39 i 40 de la Llei de consells insulars, que l'obligava a presentar una llei de finançament definitiu de les competències transferides als consells, i una altra llei de creació del fons de compensació interinsular? Dia 24 de juliol passat, precisament, finalitzaren els terminis previstos; mentrestant, els consells..., en especial el Consell Insular de Mallorca està hipotecat econòmicament per unes transferències de competències mal finançades, especialment les de cultura i patrimoni. Quan presentarà, per tant, el projecte de llei sobre finançament definitiu de les transferències fetes als consells insulars? A la vegada, existeix una preocupació per la duplicitat de l'exercici de les competències; ahir mateix, per exemple, vostè va anunciar algunes accions en matèria de cultura que afecten les transferències dels consells insulars; de fet, l'actual conseller de Cultura del Govern ja desvia cap al Consell Insular de Mallorca demandes de subvencions en temes que vostè inclou en el seu programa de govern; bé, de fet, en realitat l'actual conseller de Cultura del Govern desvia cap al consell insular tot allò que li fa nosa. No hem d'amaragar així que aquestes duplicitats de funcions es poden agreujar en el Consell Insular de Mallorca pel fet que l'actual majoria és distinta de la del Govern. Quan ahir, amb molt d'encert, al·ludia a la dèbil cohesió que hi ha entre Mallorca, Eivissa, Formentera i Menorca i es proposava superar aquesta mancança endèmica, pensàvem en el risc que suposaria que el Govern balear caigués en la temptació d'interferir en la política mallorquina, en l'àmbit competencial del Consell Insular de Mallorca, per exemple: els representants de la majoria de mallorquins volem impulsar un canvi en la política de tractament de residus sòlids que doni prioritat a la recollida selectiva i al reciclatge, un reciclatge que volem també per a la matèria orgànica mitjançant plantes de fabricació de compostatge, per a això, necessitam la modificació del Pla de gestió de residus aprovat pel Govern balear l'any 1989 i que ja ha quedat desfasat pel que fa a l'illa de Mallorca, al mateix temps, pensam que s'han de prendre mesures legislatives que promoguin la reducció de residus en origen, la recollida selectiva i la utilització de productes reciclats. tenim el compromís d'impulsar aquestes polítiques des del consell insular, però sense tenir-ne l'exclusiva, sinó que totes les institucions (consells, ajuntaments i Govern) hi haurien de participar. Pensa, per tant -en prengui nota, Sr. Soler-, acceptar la modificació del Pla de gestió de residus a petició del Consell Insular de Mallorca, a petició de la majoria absoluta de mallorquins i mallorquines?, està disposat a impulsar i a aprovar una iniciativa legislativa de residus que reculli les darreres directives comunitàries en la matèria?, podem comptar amb el Govern balear per promoure la creació i potenciació d'indústries de reciclatge de residus? Esperam la seva resposta.

Tot seguit, Sr. Soler -veurà que també volem parlar de política, és més, esperam tenir l'ocasió de discutir amb

vostè de política des de la tribuna- li plantejarem alguna de les contradiccions que trobarem en el seu programa econòmic, el qual, amb molt d'encert, va lligar a la protecció del medi ambient com a condició per al manteniment de la indústria turística, motor de la nostra economia.

Va plantejar la necessitat de definir un model territorial desitjable sobre la premissa d'unes directrius d'ordenació territorial promeses per enèsima vegada des del Govern. Cal recordar que, segons mandat legal, s'havien d'haver redactat en el desembre de 1987, cosa que ens permet acollir el seu discurs amb un cert escepticisme, vostè no ho va concretar en el seu discurs d'ahir, apel·lant a un indeterminat consens social, mentre que el seu predecessor, el mes passat, va ser molt més contundent va ser molt més contundent en prometre: "Aquesta vegada, sí, els en donarem les directrius de manera immediata." Per altra banda, les normes aprovades darrerament pel Govern balear són totalment contradictòries amb les seves paraules, per exemple, el recent Pla d'ordenació de l'oferta turística de l'illa de Mallorca és totalment insuficient quan permet un augment de l'oferta turística que desbordaria les possibilitats d'un creixement sostenible, especialment pel que fa als recursos naturals disponibles, uns recursos naturals en unes terres privilegiades, que ja són un bé escàs i limitador del creixement; a aquest respecte, Sr. Soler, ahir es va mostrar partidari d'una economia productiva mediambientalista, i en diverses ocasions va citar el concepte ecodesenvolupament. Molt bé, la teoria, però vejam la pràctica. No es va definir, per exemple, sobre la necessitat o no d'una nova central energètica; creu que és necessària?, i, aleshores, on situaria el seu emplaçament?, o bé, d'acord amb les teories de l'ecodesenvolupament, pensa impulsar mesures d'estalvi energètic i plans decidits que fomentin les energies alternatives que puguin disminuir la demanda d'energia convencional i fer innecessària una altra central? Pel que fa a la política hidràulica, va citar l'aprofitament de recursos, la construcció de dessalinitzadores i la depuració terciària, però, d'acord amb l'economia mediambientalista, impulsarà polítiques encaminades a promoure un ús racional de l'aigua o continuarà amb la mateixa política suïcida que ha salinitzat els principals aquífers? A aquest respecte, també li puc avançar que des del Consell Insular de Mallorca es promourà la restauració de les xarxes de distribució d'aigua en baixa, competència dels ajuntaments, a més d'altres obres que promoguin l'estalvi d'aigua, però és vital comptar amb actuacions decidides del Govern balear que fomentin mesures d'estalvi, que impulsin la depuració terciària i la reutilització d'aigua i que regenerin els aquífers; pensa assumir aquestes responsabilitats, Sr. Soler, o la seva política hidràulica també serà continuïsta?, és a dir, deixarà que els especuladors comandin sobre la política hidràulica de les Illes Balears, com fins ara? Tampoc no vàrem conèixer quina política de comunicacions i transport pensa impulsar, la postura del Partit Popular ha estat fins ara

potenciar el transport privar en detriment del transport col·lectiu, criteri contradictori amb l'econdesenvolupament, pareix que ja s'ha descartat la línia de ferrocarril Palma-Universitat, per tant, una vegada més per un polèmic traçat de la carretera de Valldemossa, un nou traçat; igualment, no ho vàrem sentir, sobre obertura de noves línies de ferrocarril, Inca-sa Pobla i, en un futur, per què no, fins a Alcúdia, Inca-Artà, Palma-aeroport. Tampoc no ens ha dit el seu criteri sobre el Parc de les Estacions, creu que el tren ha d'arribar fins a la plaça d'Espanya, com demanen els usuaris, o que s'ha de recular l'estació uns centenars de metres? Totes aquestes qüestions sectorials, les hi he posades a títol d'exemple, tenen una importància cabdal sobre la nostra economia, la pregunta és: Volem promoure un creixement harmoniós, equilibrat, respectuós amb la naturalesa o ens deixam dur per un fais liberalisme que promou el consum de territori, amenaça els espais naturals i fa malbé els nostres recursos naturals? Si som partidaris de la primera opció, és obligat un cert intervencionisme; els inversors econòmics, per si mateixos, únicament cerquen el guany econòmic en el mínim de temps possible; és massa fàcil, a les Illes Balears, fer-s'hi rics destruint el territori, destruint el nostre patrimoni col·lectiu; cal, per tant, des de totes les administracions, però especialment des del Govern balear, dificultar i limitar les operacions especulatives i, al contrari, incentivar aquelles activitats econòmiques que volem potenciar estratègicament. Entre aquestes activitats, o sectors, va referir-se a la indústria i al comerç. Entre les mesures estrella del foment industrial va citar el Pla de reindustrialització de les Illes Balears, pla que va generar grans expectatives entre els empresaris industrials, expectatives, però, frustrades per manca de recursos econòmics o per una distribució poc transparent. Pos en el seu coneixement, Sr. Soler -ho podrà investigar aquests dies-, que la Conselleria d'Indústria i Comerç no contesta les sol·licituds presentades enguany, segons pareix perquè encara es paguen les subvencions de principis de 1994, es frustren així les expectatives empresarials creades pel propi Govern. Igualment, va anunciar ahir un pla director sectorial d'equipaments comercials amb l'objectiu -textualment- "d'evitar la implantació de grans superfícies", a bona hora repica, Sr. Soler, ara que hi tenim totes les multinacionals implantades, algunes d'elles amb edificis duplicats, vostè diu que farà un pla per evitar la seva implantació. Sr. Soler, no va dir res tampoc sobre la resta de plans directores que s'estan tramitant, com quedarà el Pla de carreteres i el Pla de pedreres, quan s'aprovaran inicialment els plans directores de l'oferta turística de Menorca i d'Eivissa i Formentera, decisions importants de govern que en un debat d'investidura s'ha de donar a conèixer. Respecte de l'agricultura, apart dels tòpics llegits en el seu discurs d'ahir, li demanariem humilment dos favors: Primer, ordeni que cap membre del seu govern torni a llançar missatges negatius cap als pagesos, que mai més ningú no acusi els pagesos de tudar aigua o de ser un obstacle per al desenvolupament econòmic de les Illes Balears, la pagesia, més que ningú, Sr. Soler, també necessita d'esperança i no de desànim; segon favor que li demanam, que ordeni que es paguin immediatament els 5.000 milions de pessetes que es deuen en concepte d'expropiació per carreteres, majoritàriament a propietaris pagesos, no hi ha dret, a més a

més, que la pagesia financii les obres de carreteres del Govern balear. Però segurament, i segueix el seu discurs d'ahir, l'element més nou varen ser les referències a la normalització de la llengua catalana i al compromís de desenvolupar fidelment la Llei de normalització lingüística, ja va bé, nou anys després de promulgada, ja va bé. I enigmàticament afirmà que l'ordre que regula l'ensenyament de la llengua catalana en els centres docents no universitaris de les Illes Balears serà objecte d'una rigorosa revisió, dels resultats; què vol dir això? No ho crec, i permeti'm que en desconfiem, perquè al mateix temps que vostè pronunciava aquestes paraules, al mateix temps, el mateix dia, a la mateixa hora que vostè pronunciava aquestes paraules, aquí davant, a la plaça de Cort, a l'ajuntament de ciutat els seus, amb la força simple dels vots, retiraven els cursos d'ensenyament de català a l'Obra Cultural Balear, entitat que històricament els venia realitzant amb bons resultats, i què hem de pensar de la persona que diu que les Illes Balears han de ser una autèntica autonomia històrica i és el màxim representant d'un partit que apadrina i subvenciona amb doblers públics una fantasmal associació, Sr. Rotger, una fantasmal associació segregacionista de la nostra llengua anomenada impúdicament Sa nostra terra? Amb això es maltracta i menysprea traïdorament l'entitat capdavantera de la normalització lingüística i del redreçament del nostre país.

Sr. Soler i Cladera, si vostè és partidari de la prudència, de la moderació i del diàleg, si vostè, de veritat, com deia ahir, creu que hem d'aspirar a ser una autonomia històrica, no pot menysprear la immensa tasca de milers de bons mallorquins i mallorquins que des del temps de la dictadura amb el seu treball desinteressat han evitat la desaparició de la nostra llengua, la nostra cultura i les nostres senyes d'identitat, i no volem pensar que aquestes accions contra l'Obra Cultural Balear responguin a una venjança per haver impugnat l'ordre coneguda popularment com ordre *Rotger*; a més de l'obra Cultural Balear, també l'han impugnada davant el Tribunal Superior la Federació d'associacions de pares i mares de Mallorca, l'Institut d'Estudis Eivissencs, el Moviment de renovació pedagògica de Menorca, el Sindicat de treballadors de l'ensenyament de les Illes, la Federació d'ensenyament de Comissions Obreres de les Illes Balears i la Federació estatal de l'ensenyament d'UGT. Esper, Sr. Soler, que vostè mai no digui: cap d'aquests no és dels nostres.

Finalment, i de puntetes, el darrer capítol del seu discurs d'ahir va dedicar-lo a temes de sanitat i benestar social. Suposà una novetat agradable la reivindicació de la competència estatal en matèria de gestió de l'assistència sanitària de la Seguretat Social, aspecte que exigirà la modificació de l'Estatut d'Autonomia. Fins ara, quan el PSM la reclamava, el seu antecessor en renegava d'una manera ostentosa. Coincidim, però, amb vostè en la necessitat de reclamar la titularitat de les competències en matèria d'assistència sanitària per poder oferir un

bon servei públic a la ciutadania. Quan vulgui, Sr. Soler, l'acompanyarem a romandre, com vostè deia ahir, a les portes del Ministeri de *Sanidad y Consumo* a reivindicar aquesta competència. Així i tot, de bell nou, permeti'm que desconfiem de les seves paraules, molt més quan veim les dificultats que des de l'Ajuntament de Palma es posen a la construcció del segon hospital. De tot aquest retard sols se'n beneficien aquells que tenen interessos econòmics en la sanitat privada.

Així mateix, fou una sorpresa agradable del seu discurs d'ahir l'anunci de la regulació normativa de la figura del voluntariat social. No es molesti, li hem estalviat la feina, avui mateix hem tornat a registrar en el Parlament la proposició de llei sobre el voluntariat social que vostè i el seu grup rebutjaren fa uns mesos; aquesta vegada, suposam, estaran forçats a acceptar-la.

Quant al salari social, el Suport transitori comunitari, ahir es va comprometre a la creació d'una estructura que permeti la coordinació d'esforços entre les distintes administracions i grups que treballen en el camp de l'acció social. Sr. Soler, és necessari que es comprometi també amb la dotació pressupostària adient perquè el salari social sigui una realitat, com també és necessari que concreti el calendari per arribar a la cessió del 0,7% del pressupost per al desenvolupament del Tercer Món, així com una distribució transparent d'aquest.

Miri, Sr. Soler, un amic meu, l'escriptor Antoni Serra, ha fet popular el terme terra inexistent en referir-se a les Illes Balears. Dotze anys d'autonomia i som un país on la majoria dels seus ciutadans no tenen consciència de pertànyer a una comunitat diferenciada, no tenen consciència nacional, som una terra inexistent, en aquest sentit, i això es deu a segles d'imposicions i marginacions, però també en gran mesura a dotze anys d'autonomia que s'han dutat d'una manera llastimosa. La nostra autonomia no ha estat un instrument de redreçament del nostre país en mans d'un partit nacionalista, però nacionalista castellanista, ens ha fet retrocedir en l'ús de la nostra llengua al carrer, en la destrucció i venda del nostre territori, en uns desequilibris econòmics difícils de corregir. Avui, en nom d'un grup nacionalista, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, d'una força política que s'afirma nacionalista, que professa un nacionalisme solidari, no excloent ni sectari, que creu en la superació de les fronteres i aposta per una Europa de llibertat, justícia i solidaritat, no puc baixar de la tribuna sense condemnar una de les carnisseries més inhumanes d'aquest segle, un genocidi que es produeix a dues hores d'avió de Mallorca, a Bòsnia. L'Europa dels drets humans i del respecte a la diversitat està fent el més espantós i tràgic ridícul davant el genocidi del poble bosnià a mans del feixisme serbi. Quina credibilitat pot tenir un projecte d'Europa que tolera que un estol de criminals de guerra imposi la seva voluntat, el seu ordre, els quals deriven únicament i exclusivament de la llei del més fort i que recorren a fets tan abominables com és la neteja ètnica?

Acabaré tot d'una, Sr. President.

Però a l'Estat espanyol tampoc els temps actuals no són gens propicis. Era difícil imaginar que els somnis de canvi de la societat acabarien enterrats davall un munt de pedres tan feixugues, les pedres de tants i tants de casos de corrupció, i també era difícil imaginar que a les portes de l'any 2000 ressuscitaria amb la mateixa força que va tenir en els pitjors moments del franquisme la brama de l'espanyolisme castellanista i excloent que nega a les llengües i a les nacionalitats no castellanides de l'Estat el dret a la diferència i a la identitat pròpia, el dret a l'autogovern en els termes que els propis parlaments autonòmics decideixin. S'està confirmant aquests darrers dos anys que l'estantissa idea que *ser españolas es estar acastellanados*, com deia Ortega, continua sent una premissa marcada en la mentalitat de molts de polítics i creadors d'opinió de l'Estat, i el Partit Popular, el Sr. Partit, Sr. Soler, n'és el principal responsable d'aquesta resurrecció, d'aquesta idea d'estat, un estat que tan sols se sent fort, que tan sols se sent segur, si nega la seva diferència interna.

Sr. Soler, constantment al llarg del seu mandat haurà de triar entre ser el president d'un país que mereix el tractament de nacionalitat històrica o ser el delegat provincial d'un partit estatal que creu que el principal objectiu de les autonomies és que estiguin subordinades a les directrius del Govern de l'Estat. Si vostè tria el primer camí, que el durà a plantar els governs estatals, podrà comptar amb nosaltres, sempre que compleixi les condicions que li hem posat al principi; si contràriament pren pel segon camí, esperi la nostra crítica sense contemplacions. El nostre país, Sr. Soler, no es pot permetre el luxe de tenir massa anys més uns governants que el governen en contra de la seva identitat, dels seus drets polítics i dels seus recursos naturals i mediambientals. Moltes de gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula l'Hble. Sr. Francesc Triay, en nom del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, senyor candidat a la presidència de les Illes Balears. Qui ahir sentís el seu discurs sense ser-hi, sense ser aquí ni veure'n imatges per televisió, o desconeixent la personalitat dels assistents, en sentir les seves paraules dedicades al seu antecessor (lleialtat personal, missió històrica d'haver posat els fonaments de la nostra autonomia), la reacció normal és que pensàs que l'anterior president havia estat víctima d'un mortal accident, d'un cruel o sobtada malaltia, i que, per això, vivíem la cerimònia profundament seriosa i austera de la seva substitució, però les imatges hauran fet tornar a la realitat els desinformats, l'anterior president, Gabriel Cañellas i Fons, hi era present, encapçalava el banc del Govern, i la investidura era a causa de la seva sobtada destitució.

allò que en llenguatge històric-polític es diu defenestració, en record d'aquells temps en què alguns governants eren cessats de forma expeditiva llançant-los per la finestra de la torre del palau. Per entendre aquesta situació, és necessari fer alguns recordatoris. Ho intentaré, però no podré evitar allò de jo ja ho deia, jo ja ho vaig dir i no em vàreu fer cas.

Fa poc més d'un mes es constituïa aquest parlament, el parlament de la IV Legislatura. Aquells mateixos dies, demanava jo, com a partit polític, i també conjuntament amb el PSM, amb Els Verds i amb Unió Mallorquina, al president del Parlament, avui candidat a la presidència, que esgotàs el termini màxim de quinze dies que l'Estatut i el Reglament estableixen per al debat d'investidura, per tal que el Partit Popular pogués completar el procés de reflexió sobre les greus responsabilitats polítiques de l'ex-president Sr. Cañellas. Pronosticava jo: Viurem una segona investidura, Cañellas no acabarà la legislatura. Aquella setmana més hauria bastat, i ara no ens veuríem substituïnt un president que en la present legislatura ha durat tres setmanes. "*Triay pide al PP un candidato no implicado en escándalos*", "*El PSIB-PSOE quiere aplazar quince días la sesión de investidura*", "*Triay pronostica que Cañellas no acabará la legislatura y pide al PP que le sustituya*". "*El PSOE pide al presidente de la cámara que atrase la sesión de investidura*", "*La oposición recomendó al PP que presentara otro candidato a presidente*", "*Ni se cambia a Cañellas ni se aplaza la investidura, el PP cree que el sumario del túnel de Sóller no justifica un retraso ni un cambio de candidato. Huguet, portavoz del PP, descarta que el túnel de Sóller pueda tener repercusiones*", una anàlisi exacta, precisa i clarivident. Mai una recomanació meva no havia estat tan assenyada, però la proverbial supèrbia els va cegar i, per això, ara participam avui en una repetició absurda, forçada, devaluada, de la investidura presidencial. No van saber valorar la gravetat de la situació política, no han sabut exigir a temps les responsabilitats que eren òbvies, han donat una pèssima resposta política a la situació i, per això, han quedat tan malament com dirigents i com partit polític.

Per tant, som aquí repetint el debat d'investidura perquè no ens varen voler fer cas. Es pensaven que perquè havien guanyat les eleccions tot els era permès, i no és així. Se saltaven les regles, abusaven de la Llei electoral, finançaven campanyes amb comissions il·legals, per això, l'han tret, el president, el líder, el fundador del Partit Popular a les Illes Balears, l'han desqualificat en el control anti-dòping, no respectava les regles del joc i el n'han fet fora, li han arrabassat les estrelles públicament, i els entorxats, perquè havia incomplert amb els deures i les regles de l'honor.

Durant aquests dies s'han dit moltes coses, moltes que poden fer empegueir els seus autors durant molt de temps, però alguna també d'encertada. L'ex-president defenestrat va dir dia 9 de juliol: "*Tot això és un muntatge dels socialistes*", i en gran part tenia raó, fa temps que anàvem darrera d'ell. Fa un any llarg, el mes de maig del 94, jo ja li vaig demanar des d'aquesta tribuna que se n'anàs: "*vostè, Sr. Cañellas, és el responsable de la irrespirable olor de corrupció d'aquesta comunitat*", li deia, "*vostè sempre ha emparat, ha facilitat,*

ha minimitzat, ha comprès, ha silenciado i ha premiat els fets condemnats, els fets rebutjables dels seus immediats col·laboradors polítics; vostè és políticament responsable de la degradació que s'ha ensenyorit a les nostres institucions balears, vostè se n'ha d'anar, Sr. Cañellas, ha de dimidir, vagi-se'n, Sr. Cañellas", mes de maig de 1994. Per dir aquestes paraules vaig rebre serioses amenaces en aquesta mateixa cambra: "*Diputado del PP amenaza en varias ocasiones al dirigente del Grupo Socialista*", "*Amenazas hacia Triay, que se guarde las espaldas*", etc.

També ha dit, el president cessat, que la causa dels seus mals són els mitjans de comunicació, també és cert; els mitjans de comunicació, de tot color i de tot Espanya, han exigit responsabilitats polítiques o contribuït amb les seves informacions que les hi fossin exigides, i des d'aquí vull retre homenatge a tots els informadors i mitjans de comunicació que, actuant per imperatiu cívic i moral, han fet conèixer allò que els electors dia 28 de maig ignoraven, que del túnel de Sóller el PP va cobrar importants quantitats quan l'obra es va concedir i contractar.

I una altra cosa que també ha estat encertada és la justificació de la renúncia a la presidència, segons l'escrit oficial: "*el motiu és que en aquest moment així ho consider convenient per al bé de les Illes Balears*", encara que ell mateix consideri injust el seu cessament i hagi dut el seu partit a Balears a no acceptar-lo, sense cap dubte, és una decisió positiva per a les Illes Balears i per als seus ciutadans, la renúncia del Sr. Cañellas, i en això crec que coincidirem tots els membres d'aquesta cambra.

Però, senyores i senyors diputats, som realment davant d'una dimissió, d'una renúncia voluntària, com a conseqüència de l'assumpció d'errors directes o de subordinats, com a conseqüència del reconeixement de responsabilitats polítiques? No, no s'ha reconegut cap error, no s'ha reconegut cap irregularitat, cap responsabilitat, res no s'ha fet malament, per tant, no hi ha una separació voluntària del càrrec de president, hi ha una decisió imposada, forçada; som, per tant, davant la destitució per part del Sr. Aznar i de l'executiva nacional del president de les Illes Balears. Jo crec que vostè, Sr. Cañellas, hauria d'haver dimisit fa temps, per les seves responsabilitats, que eren fortes, greus i àmplies, però que el seu partit ha actuat de forma farisaica, centralista i prepotent, i que això ho haurien d'haver resolt des d'aquí, des de les Illes Balears. El Sr. Cañellas, el Sr. Aznar l'ha tractat com un missatge, li ha dit: "*Es un caballero, es un gesto que le honra, se cuenta con su capital político para el futuro, ha sido un gran presidente*", sí, sí, "*bon al·lot i feiner, dissabte acabes*". De cop i volta, de ser la comunitat modèlica del PP, l'exemple com pretén el PP governar Espanya, ha passat a ser el caso Balears, el tumor a extirpar, -Dissabte acabes. -Tan prest? -Sí. Perquè si el PP de Balears creu que Cañellas no hi té cap responsabilitat, per què accepta complir

ordres i sacrificar-lo? Estam davant d'un cas d'obediència *indebida*, i dic jo, ningú no planta cara a una decisió qualificada d'injusta i de fora mida? Ens amenaçaven amb la independència de les Illes Balears si el Govern central no atenia determinades peticions particulars, no en fa tant de temps, i ara aguanten a la direcció central del seu partit *carros y carretas* sense remugar? (...) sabia Aznar el que passava a Balears, i els ha deixat ara com pedaços bruts, per un càlcul personal de carrera i d'ambició personal, i vostès ho han consentit tot. Quatre mandarins amb ganes de ser cosa grossa van anar a Madrid fent-se els encoratjats i en van tornar fent-se els compungits. D'acord, Cañellas no hi té cap responsabilitat, van dir en tornar, però se n'ha d'anar, i tots tan contents, tots tan panxacontents, el papa és mort i els escolans puguen en l'escalafó. N'hi ha dins el Partit Popular de Balears que tant els són unes noces com una vetlla, sempre que acabin amb un bon dinar. Però bé, el president de les Illes Balears ha estat cessat pel seu partit, però acaben aquí les responsabilitats polítiques?, hi va actuar tot sol? El nou president del Partit Popular de Balears i nou president d'aquesta cambra també surt en els atestats policials per haver rebut, com a president del Partit Popular a Menorca, donatius anònims del túnel de Sóller; la nova portaveu del Partit Popular apareix com a perceptora, en nom d'una empresa de treballs electorals, de quantitats procedents del túnel de Sóller; altres dirigents, consellers del Govern, han participat o contribuït en el repartiment de comissions rebudes o en el tractament de favor a la concessionària per part de l'administració autonòmica. El Sr. Cañellas ni tan sols ha deixat la seva acta de diputat, és més, continuament anuncia, no diré que amenaça, un pròxim retorn. Queda la crisi tancada, per tant, amb la investidura del Sr. Soler? No, som davant d'una solució traumàtica, però insuficient; aquesta ferida està infectada, s'haurà de tornar a obrir.

Però ja som aquí, en el segon debat d'investidura en trenta dies. Ens acompanya el govern més breu de la democràcia. Dia 4 de juliol van jurar, "no us deixeu influir pel clima polític enarrit", els deia el president, i ells devien pensar: *Me lo dices o me lo cuentas*. Van tenir la primera reunió en el Consolat de Mar i dia 17 van anar a acomiadar-se a l'Alqueria d'Avall, residència privada de l'ex-president. Un govern de 13 dies. Som aquí, en el segon debat d'investidura i, és clar, tot d'una surten els dubtes, és cert que hi haurà dos presidents? Vostè i un altre. Un, el de sempre, el real, el president moral, i un altre, l'institucional, l'aparent, que seria vostè, Sr. Soler? Ho han dit veus molt autoritzades. El Partit Popular a Balears pot tenir tots els presidents que vulgui, però a les Illes Balears només n'hi pot haver un, de president, amb totes les funcions, sense cap limitació, altra cosa seria debilitat per part seva. Sr. Soler, i, per altra part, usurpació, perquè no ens estaran preparant una representació de *Cañellas y sus muñecos*, no serà el Sr. Cañellas, el diputat Sr. Cañellas, l'artista ventríloc, i el Sr. Soler el ninot vestit de president que sembla que parla? No, segur que no, almenys nosaltres no ho voldriem. Vostè, Sr. Soler, en poques setmanes ens dirà, amb fets, clarament si és el president de les Illes Balears o simplement una previsió estatutària, simplement un tràmit estatutari, un suplent que cobreix la

baixa temporal del titular, un substitut per a una ILT, una incapacitat laboral transitòria, vostè ens ho dirà, vostè ens dirà si tanca un cicle irremeiablement caduc i s'enfonsa amb ell, com va fer en el seu temps Àrias Navarro, o si n'obre un de nou, una etapa nova de futur, i s'eleva amb ell, com va saber fer el Sr. Adolfo Suárez. Esper que exerceixi les seves funcions amb llibertat, que rompi les servituds amb el règim passat, el *cañellisme*, que no es deixi governar per la reina mare; en una paraula, que no li puguin cantar mai allò de *Maria Cristina me quiere gobernar y yo le sigo, le sigo la corriente porque no quiero que diga la gente que Maria Cristina me quiere gobernar*".

El seu discurs, senyor candidat, cent per cent transcripció literal del programa del Partit Popular, amb unes gotes d'ambientalisme de mercat i també amb unes altres d'autonomisme moderat, especialment en matèria cultural i lingüística, no ens ha aportat res sobre el problema de fons, sobre la causa dels mals que assolten avui les nostres institucions, sobre la forma de governar. Som davant el canvi d'una persona, el president, i el manteniment de totes les formes d'actuar o som testimonis, tots nosaltres, de la crisi d'unes formes d'actuar que en la seva fallida s'han endut per endavant aquells que les havien implantades i personificades? el que és ben cert és que no som en una situació normal, les eleccions s'han fetes desconeixent fetes ben greus, els resultats electorals de dia 28 de maig haurien pogut ser uns altres, si s'haguessin conegut aquests fets. Vostès han creat aquesta greu situació, han sotmès les institucions al traumatisme de la defenestració del president pels seus gravíssims errors, a partir d'ara, han d'actuar d'una altra manera per superar una transitorietat que, en bona lògica, si no existissin impediments estatutaris, haurien d'haver conduït a una dissolució del Parlament de les Illes Balears i a la convocatòria d'unes noves eleccions. Per tant, han de governar comptant amb l'oposició, dialogant-hi, hi han de consensuar incorporar propostes, no es poden tancar als 31 diputats i governar com si res no hagués passat. En aquest sentit, tasques del seu govern haurien de ser: introduir la prioritat social, en primer lloc, perquè l'estat del benestar arribi sense excepció a tots, a dins una economia en general pròspera; introduir la preocupació pels treballadors, per l'ocupació, per l'estabilitat laboral, per la feina per a tot l'any; donar transparència i justícia a l'acció del Govern i igualtat d'oportunitats en tot i, en especial, en l'accés als llocs de feina públics; suprimir l'entramat d'interessos que envolten i condicionen l'acció de govern en les contractacions d'obres, en les contractacions de personal, en les concessions administratives. Hi està en condicions, Sr. Soler?, ens ofereix, Sr. Soler, una ruptura amb la corrupta etapa anterior que ha acabat amb la defenestració del president?

Parlar de consells insulars és parlar de vertebració interna de la nostra comunitat, de cohesionar allò que no ho està. Per això, li proposam la celebració d'un

debat anual sobre consells insulars, un debat entre presidents i grups parlamentaris, amb resolucions que vinculin el Govern; la revisió de les transferències, tant en el seu contingut, per exemple, les comissions insulars d'urbanisme o les comissions insulars de patrimoni, com la seva dotació econòmica; abordar el sistema definitiu de finançament dels consells; impulsar els traspassos de competències durant aquesta legislatura i fixar clarament el calendari, l'objectiu qualitatiu, o sigui, les matèries a traspassar, molt escasses en el llistat que vostè ens ha donat a conèixer i, a més, preocupant quant a allò que vostè no ha dit però que sí que diu el programa del Partit Popular, aquí on tracta de fer un cas especial i excepcional a Mallorca perquè no tenguem determinades competències, com amb l'objectiu quantitatiu, percentatge del pressupost de la Comunitat Autònoma, voldríem veure el 2,6% actual convertit en el 50% al final de la present legislatura.

Hi ha un canvi d'actitud en el candidat en relació amb el diàleg institucional, l'hi apreciam, però aquest canvi no s'ha de limitar a les paraules d'aquest debat d'investidura. Sr. Soler, vostè ahir va parlar de diàleg amb l'oposició, va donar a entendre que volia arribar a una normalització de la vida institucional per evitar crispacions i transmetre serenitat; idò bé, li assenyalam un camí que comença en aquesta mateixa casa, en el Parlament, la dignificació de la política i la regeneració de la vida pública han estat absents durant el període polític que ara a vostè toca tancar, és necessari recuperar el protagonisme del debat polític per part del Parlament. En aquest sentit, li plantejam set coses ben concretes, sobre les quals li demanam una resposta també concreta: La voluntat que el Parlament tenguem una major activitat parlamentària durant tot l'any, per reforma del Reglament o per simple acord polític; la creació de comissions parlamentàries d'investigació quan així ho demanin tres grups parlamentaris o una tercera part dels diputats de la cambra; la cessió de la presidència de la comissió encarregada d'elaborar els pressuposts a un diputat de l'oposició, com és habitual a tots els parlaments; que el seu grup, el Partit Popular, desisteixi del propòsit de concentrar els plens del Parlament en un sol dia de la setmana, empitjoraria la relació entre ciutadans i Parlament, augmentaria la distància i la incomunicació; que creïs l'oficina parlamentària de control pressupostari, que permeti un control parlamentari de la despesa pública i de l'execució del pressupost, com així ho exigeixen i ho obtenen vostès a altres comunitats autònomes; comprometre's, com a president, a una compareixença quinzenal davant d'aquest parlament per respondre a les preguntes dels diputats, un president del Parlament no hauria de fugir del Parlament, no n'hauria de tenir por; promoure la supressió de la modificació de la Llei electoral que fixà la barrera del 5% dels vots per accedir al Parlament, reforma precipitada i injusta imposada per un president amb pocs escrúpols; el seu govern i el grup parlamentari que li dóna suport hauran d'impulsar de veritat el consens i el diàleg necessari per tal d'arribar ben aviat a l'elecció de síndic de Greuges i posada en marxa de la institució i a l'elecció i posada en funcionament de la Sindicatura de Comptes, en quina data iniciarà les consultes amb els grups parlamentaris per dur endavant aquests nomenaments?

la creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, quan presentarà un projecte de llei per fer efectiu aquest òrgan de participació i d'arbitratge?; el registre públic de béns i activitats del president, dels consellers, dels alts càrrecs i dels diputats, i dels seus familiars directes, per assegurar la transparència i que els polítics d'aquesta comunitat tenen les butxaques de vidre; i un gran projecte institucional que s'ha d'estudiar amb el cap dret i la vista cap a l'horitzó: promoure un acord entre les forces polítiques per impulsar una reforma de l'Estatut d'Autonomia i de la Llei electoral que separi la condició de parlamentari de la de conseller insular, consells insulars i Parlament han de créixer políticament, l'actual configuració ho impedeix.

El gran repte del turisme del futur no es batre rècords en nombre de turistes de juliol a setembre, sinó combatre l'estacionalitat, per això, farà falta canviar el tarannà de les relacions amb el Govern de l'Estat, un nou marc de relacions permetrà la implantació de mesures econòmiques i fiscals per tal d'afavorir que les empreses turístiques allarguin substancialment la temporada, que els treballadors tinguin, perquè la necessiten, feina durant tot l'any, i vostè ens parla de polivalència laboral. Quin tipus de servei turístic de qualitat podem donar si els treballadors han de practicar aquesta polivalència laboral, o sigui, una ocupació a l'estiu i una altra, a l'hivern, Una feina per a tot l'any, aquest és l'objectiu a aconseguir i a conquistar.

Senyor candidat, li reconec el canvi que suposa, per part d'un dirigent del Partit Popular, dir llengua catalana a la llengua que es parla a les Illes Balears. Discreparem en moltes coses, en moltes altres coses, però, des d'aquí, el meu reconeixement; esper que sigui una declaració que vagi seguida de fets i de fruits, que de veritat l'administració autònoma acceleri el compliment de la Llei de normalització lingüística, que l'escola avanci decididament cap a l'ensenyament en català.

Vostè, en el seu discurs, d'ahir, no ha dedicat ni una paraula al túnel de Sóller -Lagarto, lagarto-. El túnel de Sóller, a més de ser la causa del terratrèmol polític que avui ens convoca aquí, conegut com *caso Sóller*, a més de ser un centre permanent d'emissions de gas sulfhídric, que, com vostès saben, es caracteritza pel seu olor a podrit, és una obra pública, és un túnel, com el mateix nom indica, concedit a una empresa privada. Què pensa fer el senyor candidat amb el túnel?, com pensa superar la flagrant situació d'il·legalitat, d'incompliment del contracte en què es troba el concessionari?, com pensa resoldre l'actual situació?, no creu que ja és hora d'iniciar una revisió de totes les actuacions amb el rescat d'una concessió viciada des del seu inici, per anar a la supressió de la servitud que suposa el peatge?

Per cinc vegades en el seu discurs, si l'he repassat bé, va fer una oferta de diàleg o de consens, la rebem i veurem en què es materialitza. No vull ser le mal pro-

fessor que posava la nota abans de llegir l'exàmen, però també he de dir que em ve a la memòria aquella anècdota de Maura: a Mallorca va rebre un ministre francès que va voler visitar la tomba al soldat desconegut, i el Sr. Maura li va dir que aquí no teníem tomba al soldat desconegut perquè ens coneixíem tots. També li vull dir, per tant que els seus quatre anys de president d'aquesta casa no són tampoc un aval que acredití la seva proposta, no ha estat un defensor del pluralisme ni de la institució parlamentària, ha estat més aviat un delegat del Consolat de Mar per dirigir el Parlament al gust i en funció de les necessitats polítiques del Sr. Cañellas, però, no obstant això, Sr. Soler, posi data, després de tants anys d'incomunicació, serà un plaer visitar el president de la Comunitat Autònoma en el seu despatx.

Però el diàleg que de ser autèntic i plural, que incorpori els sindicats a la normalitat institucional -quan els rebrà, Sr. Soler?-, que recuperi la fluïdesa perduda amb els empresaris, la supèrbia i la prepotència han anat minant les bones relacions; que reculli les opinions de les forces polítiques aquí presents, no tan sois a través del debat i de la vida parlamentària, també amb la relació directa.

Li ofereix, i el convid a concertar els grans objectius, a dialogar sobre el traspàs de competències als consells insulars, fins arribar al 50% del pressupost, a parlar de les mesures necessàries d'impuls i de regeneració democràtica, de les directrius d'ordenació territorial, de la revisió a la baixa del Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca, i de les altres illes, que estan a punt d'arribar, de la lluita contra l'estacionalitat per donar feina turística tot l'any, no per donar una altra feina distinta durant l'hivern, sobre les inversions en infraestructures, sobre les institucions de diàleg i de participació, sobre el desbloqueig de la situació lingüística. A partir de la concertació al voltant d'aquests punts és possible una oposició més participativa i col·laboradora.

I en especial, Sr. Soler, li deman que posi per damunt de tot el sentit institucional. Una institució important, el Consell Insular de Mallorca, està governada per primera vegada per una majoria nova de la qual el seu partit, el Partit Popular, no forma part. És necessari tractar i resoldre moltes qüestions comunes, des del reciclatge de residus al traspàs de competències, des de l'ordenació territorial que afecta l'illa de Mallorca a les polítiques de benestar social. Si és possible, si està en les seves mans, que el sectarisme del passat no contaminí la nova etapa que vostè ha de presidir. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el candidat a la Presidència de la Comunitat Autònoma, Sr. Soler.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb el permís del Sr. Grosske, m'agradaria començar amb una altre cita d'un il·lustre polític, i és que jo no puc governar sense que hi hagi oposició; això ho tenc claríssim. És un dels principis bàsics de la democràcia, com ho és també que ningú té la veritat absoluta, cadascun de nosaltres tenim part de la veritat; ara bé, pens que nosaltres representam una part un poc major d'aquesta veritat, que no absoluta, però també entenc que la interrelació entre totes les parts és molt important.

Han anat sortint al llarg d'aquestes intervencions d'avui matí i avui horabaixa, jo crec que ha estat un denominador comú de totes les intervencions hagudes el tema de la crisi. Jo sobre aquesta qüestió m'agradaria dir breument i escuradament que la nostra presència avui aquí, la de tots, és l'evidència que la crisi política s'està tancant. Una crisi, com vaig dir a la meua intervenció d'ahir, esperonejada per elements externs, una ferida dins la qual jo no vull ficar el dit, i crec que no hi hem de ficar el dit, perquè pens que algunes intervencions el que volen fins i tot és demanar-nos que facem un exercici masoquista, fins i tot ficant nosaltres mateixos el dit dins la ferida. Jo crec que no és aquest el sentit; jo crec que el que demanda de tots el poble de Balears avui són altres qüestions: Asserrenar la vida política, evitar la crispació, promoure el diàleg. Jo em mantenc en aquesta línia, i precisament no entraré, i ho dic una vegada més, a fer aquesta autocontemplació de la ferida.

Algunes qüestions tretes per portaveus: Parlava el Sr. Balanzat de tragicomèdia. Lament, Sr. Balanzat que una actitud que només vol ser constructiva hi trobi un sentit pejoratiu. A la nostra cultura, Sr. Balanzat, és d'agraïts donar lleialtat, i això val per a tots, per a vostès i per a mi. I ens vulgui fer a tots persones clòniques, en el món som 6.000 milions d'habitants, i no n'hi ha dos d'iguals. Parlava també en matèria de turisme i economia i intentava entrar al llarg d'avui matí en la contradicció. Jo crec que el dilema turisme sí-turisme no, és un dilema que sense cap dubte ha inutilitzat molts d'esforços. Turisme i ecologia estan obligats a anar junts. Aquesta és segurament la diferència ideològica entre nosaltres i vostès; nosaltres volem conciliar turisme i ecologia, però tal volta vostès el que volen és contraposar-ho; i nosaltres a això, no volem ni entrar a considerar-ho. L'ecologia és l'administració dels recursos, no és una realitat sagrada i intocable pels homes. Entenem nosaltres, per ventura a diferència de vostès, que la natura està al servei de l'home, que n'ha de fer un ús prudent; però no que l'home està al servei de la natura.

Sra. Munar, he escoltat amb atenció la seva intervenció. Crec que l'actitud que ha anunciat d'abstenció l'entenc com una actitud prudent. A nivell autonòmic, i per formació de principis meua, crec molt en el principi de la subsidiarietat, que allò que pugui fer l'escaló més

baix, no ho faci el de dalt. Pens que autonomia és autocapacitat, fer el que podem fer. Serem en qüestions autonòmiques, com deia al meu discurs, reivindicatius. Insistirem el que faci falta. No serà simplement una actitud passiva, com s'ha volgut interpretar, de simplement romandre, no; reivindicarem, insistirem. Som conscients també que estam dins un projecte de partit a nivell estatal, creim que aquest projecte de partit a nivell estatal ha de tenir un desdoblament a cada regió o a cada comunitat, en la mesura que puguem fer aquest desdoblament a nivell de la nostra comunitat autònoma, crec que ens hi podrem trobar.

Parlava vostè de la qüestió de la corresponsabilitat fiscal. Bé, jo pens que la corresponsabilitat fiscal no serà la solució definitiva als problemes de finançament autonòmic; és una línia, és la línia que feim comptes dur. Ara, som conscients que som simplement un instrument per a la millora de l'eficiència del sistema autonòmic, però no la solució única.

Han parlat alguns portaveus -i això és general- sobre la qüestió dels pactes del 92 -bé, general excepte el del Grup Socialista, que no hi ha entrat-. Jo sempre he dit, i ho he mantengut, que els pactes del 92 els he contemplat simplement com una passa, com un camí. És a dir, els pactes del 92 no són un objectiu en si mateix, i em remet al que deia ahir, sense cap dubte la valoració d'aquests pactes s'haurà de fer una vegada estiguin completats els traspassos de competència en matèria d'educació i d'ensenyament universitari. Crec que en aquest moment encara és prest per fer una valoració del que han estat aquests pactes. Mantenguem en principi una actitud de prudència en aquest sentit.

Quant a la reforma de l'Estatut del 91, crec que en aquest sentit és important que cadascú, perquè cadascun dels grups polítics que hi ha en aquesta cambra té la seva corresponent correlació, d'una manera o l'altra, Sr. Sampol, a nivell del Congrés dels Diputats a Madrid. Fem cadascun de nosaltres esforços en aquest sentit, i tal vegada es pot fer qualche passa en relació a la reforma de l'Estatut del 91, que reconec, i amb això hem de ser realistes, que serà bastant difícil.

Quant a la qüestió del Consell Insular de Mallorca, evidentment el programa electoral del nostre partit, del Partit Popular, indica tenint en compte també que en el cas de matèries emmarcades en els sectors productius, en el cas de Mallorca pot ser aconsellable que el Govern de la Comunitat Autònoma en mantengui la gestió. Jo en aquest sentit seré ben clar, per ventura massa concret i tot, és una qüestió que haurà de ser objecte de debat també, perquè així està obert en el programa electoral nostre, dins el nostre partit; ara, tenc ben clar també el que deia abans en relació amb el principi de la subsidiarietat.

En relació a la qüestió de l'equip de govern, vull dir-los que el meu esforç en aquest sentit serà bàsicament posar en marxa un equip d'homes i dones capaços de dur endavant aquesta tasca, aquest programa que faig esbossar ahir a la meua intervenció.

Hi haver, Sra. Munar, coincidències programàtiques, també ja el Sr. Cañellas n'hi va reconèixer a la seva intervenció del passat debat d'investidura. Crec que en determinades qüestions sense cap dubte ens podrem posar d'acord.

Quant a les empreses públiques, jo li he de dir que no mantenc aquesta actitud d'entrada que manté vostè en relació a les empreses públiques. Jo pens que les empreses públiques que en aquest moment estan funcionant no són empreses que interfereixin el mercat, són empreses que coadjuven a dur a terme activitats relacionades amb l'Administració, i en aquest sentit tot el que siguin empreses que vagin en aquesta línia, entenem que tenen un sentit d'actuació, un sentit dins el nostre programa de govern. Una altra cosa serien empreses que puguin intervenir dins el lliure mercat. Em podrà treure per ventura el cas d'Agama. Jo en això mantendré una vegada més, he de mantenir que tan aviat com ens la vulguin prendre de les mans, estam oberts en aquest sentit.

Al Sr. Grosske li voldria repetir, a ell personalment, que és més equànime que les nostres ferides sanin per elles mateixes. No es vulgui, Sr. Grosske, instal·lar a la crisi. Tenc la sensació que s'està instal·lant a la crisi. Crec que en aquest moment, el que deia abans, no ens demani un exercici d'autocontemplació, intentem entre tots asserenar la vida política, evitar les crispacions a la vida política. I vull dir-li una vegada més que jo he exposat, he apuntat qüestions en relació al nostre programa de govern; ara, en relació al seu programa a aquesta cambra encara no s'ha dit res. Cada vegada que hi ha investidura la considera com a investidura no normal, però d'una manera o l'altra vostè encara no ha exposat ni una mínima indicació del seu programa polític. Crec que al llarg de quatre anys hi haurà moments oportuns per entrar en debat del seu programa en contraposició al nostre. No ha estat aquesta oportunitat. Jo amb això pens que alguns pràcticament ni han entrat, i els altres, per ventura com el Sr. Sampol, pràcticament he tengut la sensació que per entrar a debatre amb el Sr. Sampol m'havia de situar possiblement al debat de política general, el debat que denominam de l'estat de l'Autonomia, no el d'enguany sinó el de l'any que ve, perquè pràcticament quasi ja demanava resultats concrets i llampants en cadascuna de les coses que jo vaig anunciar.

Jo intentaré, Sr. Sampol, entrar en algunes qüestions que ha demanat una concreció. El tema dels pactes del 92 crec que queda contestat amb el que he dit anteriorment. He vist una certa preocupació sobre el tema de gestió de residus. Tal volta hi pot haver aquí una mica de mala consciència per altres comportaments polítics, Sr. Sampol. Jo aquí li vull recordar que tots els grups al Consell Insular de Mallorca varen decidir introduir dins aquest pla, per unanimitat, qüestions relacionades amb el reciclatge, i jo crec que des del Govern de la Comuni-

tat en aquest tema s'ha d'executar en conseqüència. Vull dir-li que no veig des de la nostra política cap inconvenient en promoure la qüestió del reciclatge, que pel que fa a les directrius d'ordenació territorial que ja demanava concreció, jo en principi pens que al mes de març del 96 hi pot haver un avanç en aquest sentit.

Quant a la qüestió del ferrocarril, que ja demanava una concreció, en aquest moment estam en un procés d'inversió, de prop de 2.000 milions de pessetes, en vagons, estacions, etcètera. És una qüestió que pens que s'haurà d'abordar, s'haurà de contemplar un vegada que s'hagi culminat aquest procés inversor, pens sincerament que ara no és el moment d'entrar a aprofundir aquesta qüestió, crec que en aquest moment el prioritari és dur a terme aquestes inversions.

Parlava també de directrius i totes aquestes qüestions. Jo vull dir-li i recordar-li que hi ha un conjunt ja de planificació sectorial i territorial important, el Pla de ports esportius, el Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca, el Pla de carreteres, que té aprovació inicial, el Pla de pedreres, que ha té aprovació inicial, el Pla territorial del Pla de Mallorca, que està en tramitació; parlava del Pla hidrològic; jo en relació a política hidràulica tenc una cosa claríssima: Si es diu, poc més o manco, que el 65% dels recursos en aquest sentit van a l'agricultura, i es contempla que un 3% va a sectors lúdics, jo entenc que mai, mai, aquest 3% del sector lúdic tindrà una prioritat sobre l'agricultura. Això és una qüestió que la tenc claríssima.

Puc dir-li que en principi dins tota aquesta qüestió de planificació sectorial i territorial hi haurà dues lleis a aprovar, o dos projectes de llei a plantejar, més ben dit, perquè crec que hem de ser molt respectuosos amb la terminologia del Reglament d'aquesta casa; una serà la Llei de recursos naturals, i l'altra la Llei del sol; que els plans d'ordenació de l'oferta turística de Menorca i Eivissa podran estar en una aprovació inicial possiblement o bé a finals del 95 o bé a principis del 96 -parl d'aprovació inicial-. Jo feia especial èmfasi en la meua intervenció que aquests plans en concret havien de ser ampli objecte de debat entre els agents socials i institucionals de les respectives illes, i crec que això es pot estar en condicions, no obstant això, com dic, d'una aprovació inicial, per llavors passar a exposició pública a finals del 95, principis del 96.

El Pla de reindustrialització pens sincerament que és un pla a potenciar. Moltes de les qüestions que planteja, des del meu punt de vista, crec que l'important serà jutjar els fets, serà jutjar les actuacions. No entrem en aquests moments a prejutjar, si això es farà així, si això no es farà. Jo crec, com deia a la meua intervenció d'ahir, que la política bàsicament ha de ser útil, jo la utilitat la veig en la línia de les actuacions que vaig apuntar en concret al llarg de la meua intervenció d'ahir, i crec que ja arribarà el moment per entrar a jutjar totes aquestes qüestions.

Una observació també li vull fer, Sr. Sampol, i és en relació al tema de la llengua. Jo crec que la defensa de la

llengua -i amb això no vull entrar en cap tipus d'apreciació pejorativa- la defensa de la nostra llengua, la defensa dels nostres costums, la defensa de les nostres senyes d'identitat no l'hem de contemplar únicament a una etapa històrica concreta, l'hem de contemplar per totes les generacions de mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers des del segle XIII fins ara. És a dir, no anem a limitar-ho únicament a una època històrica, crec que és una cosa de més abast que el que vostè li donava a la seva intervenció anterior.

El Sr. Triay ha tengut també la primera part de la seva intervenció en el sentit que don per contestat, en relació a la qüestió de la crisi. Crec sincerament que és de les primeres vegades que sent a una intervenció del portaveu del Grup Parlamentari Socialista, en el sentit de brindar-se també a aquest diàleg i moderació que vaig oferir. Jo crec, Sr. Triay, senzillament, que aquestes qüestions les haurem de demostrar totes les parts, tots els grups parlamentaris, el Govern, l'oposició, ho haurem de demostrar tots amb fets, no amb paraules. Jo crec que en aquests moments també és prest entrar en qüestions. Jo el que sí demanaré serà, perquè és una qüestió que correspon al president del Parlament, que comenci a fer gestions amb tots els grups parlamentaris per la qüestió d'intentar trobar o aconseguir les majories qualificades que es demanden en relació a la Sindicatura de Comptes i el Síndic de Greuges.

Ha plantejat una sèrie de qüestions concretes que jo crec que he anat responent, sobretot Consell Insular, etcètera, al llarg de les intervencions de temes comuns amb altres portaveus. Hi ha tota una bateria de qüestions relacionades amb el Reglament del Parlament; jo crec que és una qüestió que no correspon a l'executiu entrar directament amb aquest tema, crec que són qüestions això que corresponen als acords entre grups parlamentaris. En conseqüència jo no entr aquí a analitzar si d'ha de modificar el Reglament; a més, institucionalment i tot, crec que no està bé que l'executiu es pronuncii sobre aquestes qüestions, crec que són qüestions a debatre entre els grups parlamentaris, el lloc pens que és la Comissió del Reglament d'aquesta cambra, i jo com a candidat a la responsabilitat de l'executiu no hi entraré.

Moltes qüestions que m'ha demanades també, crec que més que entrar en paraules, que podem entrar a debatre o no debatre, crec que són fets, que s'ha d'entrar en fets; i jo crec, senyors portaveus, que si mantenim el sentit d'aquest diàleg que tots creim necessari en aquests moments, si vostès fan d'oposició, si el Govern governa en aquesta línia que vaig exposar, crec que contribuirem a evitar la crispació, a millorar fins i tot el tarannà de la societat nostra, i simplement crec que el poble de les Balears ens ho agrairà a tots. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. S'obre el torn de rèpliques. Grups que vulguin la paraula? Té la paraula el Sr. Josep Ramon Balanzat pel Grup Mixt per un temps de cinc minuts.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Soler, em sap greu que el terme tragicomèdia li hagi semblat pejoratiu, però jo ho he viscut com a tal, com una tragicomèdia tot el que ha passat dins el PP aquests dies. Vostè diu que aquella típica discussió bastant passada de moda, si l'home està al servei de la natura, o és la natura que ha d'estar al servei de l'home. Tot això estava bastant superat, evidentment home i natura són compatibles, han de reconciliar-se l'home i la natura, i per tant de la natura n'hem de fer ús i no abús. També parlava vostè de les lleialtats, i jo només vull fer una matisació a això, i és que vagi alerta, Sr. Soler, perquè hi ha lleialtats que maten.

I ara voldria centrar-me bàsicament en un tema que no sé si m'havia explicat malament o l'ha entès malament, sobre el binomi turisme-ecologia. Vostè diu que els Verds ens hem esforçat en contraposar aquests dos termes, turisme i ecologia; i jo crec que és absolutament al contrari, completament al contrari, crec que el Partit Popular i els governs que ha tengut al llarg d'aquestes legislatures s'ha esforçat en contraposar turisme i ecologia, de turisme sí que se n'han preocupat molt, a tope, diríem, permetent una urbanització massiva del nostre territori, del nostre litoral, sense contemplacions. D'ecologia no en tenen ni idea, els ha importat un *plio* -perdonin l'expressió- durant tots aquests anys. Ara sembla que els comença a sonar, això d'ecologia, i jo crec que no tan per pròpia voluntat, sinó perquè hi ha qüestions que comencen a canviar; el món canvia, els *tour operators* es queixen, els turistes diuen que si se segueix amb aquesta degradació no vendran més; per tant alguna cosa s'ha de fer, i per tant el Govern i el Partit Popular comença a pensar que tal vegada això que està ara tan de moda de l'ecologia, doncs haurien de fer alguna cosa. Ho fan, o com a mínim en parlen, de medi ambient i d'ecologia, perquè no tenen més remei que assumir finalment que allò que els ecologistes hem dit durant tants d'anys, que la protecció del medi ambient en aquestes illes garantirà el nostre futur econòmic. Abans no s'ho creien, vostès, ara sembla que es comencen a donar compte que aquesta protecció del medi ambient pot ser i serà una garantia del nostre futur econòmic. Per tant ens alegra molt veure que el PP poc a poc s'acosta, com a mínim teòricament, al programa dels Verds. Ens alegra molt i, com vaig dir també a la investidura anterior, qualsevol assessorament que necessitin, evidentment el tendran per la nostra banda. Però, per favor, no diguin que els Verds, i els ecologistes, hem contraposat turisme i ecologia, perquè nosaltres sempre hem dit que hi ha d'haver turisme, un turisme millor, amb un altre model que no es carregui els recursos que tenim, que no degradi els recursos, el territori, l'aigua, etcètera.

Per tant li torn a reiterar que perquè el turisme sigui molt bé, està molt de moda, i també que el turisme està a aquesta moda, però això s'ha de deixar de dir. Fins ara els fets no han demostrat les vostres intencions, i el que volem, Sr. Soler, és que aquests discurs d'intencions s'apropiessin a la realitat, s'han après ara darrerament d'arribar a la realitat, etcètera, tot això serà una realitat. Així doncs, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Diputada Maria Antònia Munar per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MUNAR I RIU (CUP):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ha dit el Sr. Soler que era important que sortís de la vida política, sortir de la ciutat, que era el desig de tots i cadascun dels diputats i jo crec que tots i cadascun de nosaltres ho tenim en compte. La responsabilitat, no obstant això, Sr. Soler, que de tots i cadascun de nosaltres, amb la crisi, perquè no es parli més del túnel de la responsabilitat, que no es parli més del túnel de la responsabilitat, parli més de comissions il·legals i de corrupció, tenir una voluntat d'extirpar d'aquesta ciutat, bar per una vegada i per totes amb el Sr. Soler, la seva responsabilitat, i de tota la responsabilitat com a oposició recordar-li si atenció.

Vostè ha volgut de qualque manera que tenim en part raó. Ja ho deia el Sr. Soler, *reparado más equitativamente que a través de los convencidos de tener bastanta*. Ara, nosaltres tres pensam tenir raó, i no obstant això, pesar que tenen més vots que els altres, però pensí que a Mallorca, dels 133.000 vots que a grup, l'oposició n'hem segons Descartes, tots tenim raó, però a més l'oposició ens respalden en les nostres posicions.

Miri, en un tema en concret que és el de la corresponsabilitat, vostè no era la solució determinada, moderats, des d'Unió Mallorquina, solució la corresponsabilitat, guíssim això realment ens i millorariem molt amb aquesta iniciativa autònoma.

També ha parlat del pas més. És cert que una passa més, el que passa que era una passa empujada en un moment determinat, gràcies al fet que ha passat el

necessaris i per l'Estatut d'Autonomia, a pesar d'haver anat per l'article 143, podíem reivindicar més competències que aquelles que vostès varen acceptar a l'any 1992; i ho varen fer únicament i exclusiva perquè des de Madrid, una vegada més, se'ls va dir que havien d'acceptar aquest pacte perquè el Sr. Aznar volia sortir a la fotografia devora el Sr. González, i així convertir-se en el cap de l'oposició. Vostès li varen fer el joc en aquell moment, i la veritat és que no li va anar massa malament; a ell sobretot no li va anar malament, a altres sí que els ha anat malament, i al poble balear sens dubte que ens ha perjudicat.

No m'ha contestat què pensa fer amb l'equip de govern, ni amb qui pensa dur endavant el programa. Jo ho entenc, Sr. Soler, li he demanat això, sabia que no em contestaria; estava convençuda que no ho podia fer almanco fins després de la votació. Jo ho comprenc perfectament, però també compregui que era la meva obligació demanar-li amb qui pensava dur endavant aquest programa. Sàpiga que en situacions paregudes, i m'hi he trobat en més d'una ocasió, és importants ser valents, perquè val més posar-se vermell durant cinc minuts que haver-hi d'estar tota la vida.

Pel que fa a les empreses públiques, vostè diu que la majoria són necessàries. Miri, per a un govern de dretes com són vostès, és impensable tenir més de vint empreses públiques. No són necessàries les empreses públiques, perquè les empreses públiques per a un govern tan sols han de ser el resultat d'aquells temes que la iniciativa privada no pot dur mai endavant. Però vostè sap perfectament que Semilla, Sefobasa, podrien perfectament ser assumides per la Conselleria d'Agricultura. També sap perfectament que no és necessari que hi hagi un Ibagua, un Ibasan, una Junta d'Aigües, per un problema de l'aigua que a més no tenen resolt, i que acaben duent l'aigua en vaixell des de Barcelona. No sé per què tantes empreses públiques per uns problemes que llavors es resolen tirant 10.000 milions a la mar i duent l'aigua en vaixell.

També ens ha comentat que el programa PP-UM era igual, i que ja es va assenyalar en el debat amb el Sr. Cañellas. Jo li diria que no és així, perquè el Sr. Cañellas va parlar de transferència de competències als consells insulars, però va distingir el que era Mallorca del que era Menorca i Eivissa, i hi va haver una protesta d'Unió Mallorquina, perquè a nosaltres no ens pareix bé que hi hagi competències per a Menorca i per a Eivissa, i en canvi no hi hagi competències per a Mallorca pel sol fet que aquí resideixi el Govern. Això no és el mateix que vostè va dir, una altra cosa és el que pensi fer, que em va donar la sensació que volia transferència de competències per igual per a tots els consells insulars. El Sr. Cañellas mai havia parlat de comunitats històriques, i tampoc no havia parlat mai del català com a llengua d'aquestes illes; sempre havia procurat dir "la nostra llengua", "la llengua...", però mai no havia dit "el català és la llengua d'aquesta comunitat", almanco des d'aquesta tribuna. I pel que fa a l'ordre Rotger, vostè ha estat valent, i ha dit que aquesta es modificaria, no és això el que va dir el Sr. Cañellas en el passat debat.

Per tant, hi ha una gran diferència entre el que vostè va dir i el que va dir en el seu moment. Per descomptat que jo estic molt més satisfeta amb el discurs que vaig sentir ahir, que no amb el que vaig sentir fa precisament un mes. I si realment hi ha tantes confluències entre el que va dir el programa d'Unió Mallorquina i el que deia el del Partit Popular, l'emplaçam que es puguin aprovar iniciatives del nostre partit, com era la Llei de cultura popular, la taxa de les grans superfícies, aquelles mesures que varem proposar contra els incendis i que varen ser rebutjades no se sap massa bé per què, la proposta de les grans superfícies, el Pla de l'ajuda a l'oferta complementària, tota una sèrie d'iniciatives de les quals vostè també ha parlat, que crec que són positives i que trobarien el suport per part del nostre grup, no tan sols com a iniciatives, sinó també pressupostàriament.

Veig que se m'encén el llum. Vull dir-li que el felicitem des d'Unió Mallorquina. Creim que el tarannà totalment dialogant actual és molt positiu. Creim també que avançarem en temes de competències als consells insulars, basant-se en el que va dir d'igualtat entre aquests; i també en el tema de la llengua i la cultura podem avançar si realment vostè és valent, i el que ha dit avui aquí és capaç de dur-ho endavant.

Vostè també ha dit que vol evitar la crispació, i diu que el poble balear ens ho agrairà. Jo estic convençuda que això és així. Nosaltres sempre des d'aquesta tribuna així ho hem dit, n'estam ben segurs, que això és possible, i ens sap greu que el canvi i la raó ens hagi hagut de venir -a nosaltres, que som una gent que defensam que totes les decisions sempre s'han de prendre d'aquí- imposades de qualque manera per Madrid. No obstant això, benvingudes siguin. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula el Sr. Eberhard Grosske, per un temps de deu minuts.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Gràcies. Sr. Soler, vostè ha dit que volia asserenar la vida política, com acaba de recordar la Sra. Munar, i tots almanco hem dit repetides vegades que estam d'acord amb aquest objectiu. Jo ho he dit abans, nosaltres no volem instal·lar-nos en la crisi, de cap manera, però sabem que per sortir de les crisis s'han de prendre les mesures necessàries, aquestes mesures a les quals vostè no vol entrar, que nosaltres li hem demanat, i que passen lògicament, inevitablement, per la reflexió, l'auto-crítica, i pel compromís de futur de rectificació d'aquests errors que han provocat la crisi. És una cosa lògica i elemental, que estic segur que vostè comprèn perfectament. Però vostè a això li diu masoquisme, i que no vol ficar el dit a la ferida; i jo ho lament perquè òbviament si vostè pensàs això -que no ho crec- s'equi-

vocaria, com s'equivocaria en pensar que la nostra presència aquí, la dels diputats en aquesta investidura, és l'evidència que la crisi es tanca. De cap de les maneres, la nostra presència aquí és l'evidència i la demostració que teniem raó els que dèiem que el Sr. Cañellas no era un bon candidat a la passada investidura. La nostra presència aquí és la demostració que efectivament teniem raó els que dèiem que el Sr. Cañellas no arribaria al final d'aquesta legislatura com a president de la Comunitat Autònoma; i demostra, naturalment i tant de bo, que efectivament els mecanismes institucionals en casos de dimissió del president es compleixen. Però de cap manera, insistesc, demostra que s'estigui tancant la crisi, perquè això passa necessàriament per reflexió, reconeixement dels errors, assumpció de responsabilitats i compromís real -insistesc una altra vegada- de cara al futur.

I jo ara li vull fer un favor, d'imaginar que en definitiva vostè, que sap perfectament que el que jo dic és d'una lògica aclaparadora, en realitat vostè pensa que sí, però que ara mateix no ho pot fer explícit; i que vostè em mira des del seu escó, i diu "però no veus, home, que jo ara no puc entrar en aquest discurs? No veus que encara no som el president del Partit Popular? No veus que encara no s'ha tancat la crisi derivada dels processos judicials?". I pensant això, o pensant que vostè ho pensàs, jo li faria un favor. I jo ja m'imagino que a l'agost, que dona per molt a nivell de polèmiques públiques i de debat als mitjans de comunicació, serà un mes propici, aquests trenta dies que ara començaran, per a l'especulació sobre aquest tema: Realment el Sr. Soler, malgrat que en el debat d'investidura no ho fes explícit, té pensat iniciar un camí de regeneració i de rectificació? I això farà córrer deu, quinze editorials, calcul jo, i un munt de columnes d'opinió.

Però jo no vull entrar en aquest debat, en aquesta especulació. Jo sé que el meu deure com a portaveu d'Esquerra Unida en aquest debat era exigir-li un posicionament clar, polític, sobre la crisi que ha passat, que està passant aquesta comunitat autònoma, sobre la situació d'excepcionalitat històrica que ha viscut aquesta comunitat autònoma; i efectivament exigir-li un compromís amb la regeneració democràtica d'aquesta comunitat, per saber precisament, i perquè els ciutadans que ens escolten puguin saber també, si efectivament podem tenir tots esperança i confiança que la vida política d'aquesta comunitat s'asserenarà i es normalitzarà. I també sé que vostè m'ha decebut amb la seva intervenció d'ahir, m'ha decebut amb la seva rèplica d'avui, perquè vostè no ha volgut entrar de cap manera en aquesta qüestió; decepció, per cert, que faig extensiva a la forma, perquè aquesta rèplica global que vostè ha plantejat a tots els grups devalua el debat, jo crec que es desdiu respecte de l'oferta de diàleg fluid i intens amb l'oposició, feta al dia d'ahir; i a més des del punt de vista formal empitjora el debat d'investidura anterior, la qual cosa no és precisament una manera massa gloriosa de girar pàgina i començar una nova etapa.

Jo he acabat la meua intervenció anterior amb una aposta esperançada respecte de la regeneració democràtica de la nostra comunitat. I vull dir clarament que la mantenc. La

mantenc perquè qualsevol intent de tancar en fals aquesta crisi no sortirà, i aquesta crisi està oberta no perquè Esquerra Unida s'hi instal·li o perquè Esquerra Unida ho pretengui, fixau-vos amb tres diputats, el que podríem fer nosaltres per provocar una crisi. No, no; no es tanca i està oberta perquè vostès són incapaços o no tenen voluntat política per tancar aquesta crisi. I jo confii en la societat civil i en la seva capacitat per efectivament exigir fer efectiva a curt o mig termini aquesta regeneració democràtica. Però efectivament constato, i lament haver de constatar, en aquest debat d'investidura que vostè en les seves intervencions no ha fet cap aportació seriosa, concreta i constatable per mantenir aquesta esperança.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula l'Hble. Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Soler, vostè ha pujat aquí per segona vegada en dos dies, i com ahir ens fa oferiments de diàleg, ens demana que creguem en les seves paraules; en definitiva ens demana un acte de fe en vostè i en el Partit Popular. Moltes paraules, algunes d'elles hem de reconèixer que belles paraules, però cap fet; i una cosa és clara, d'aquí a uns moments hem de votar, a vostè li hem de donar un sí, un no o un vot en blanc a la seva investidura; i quins són els fets?, quin gest ha fet per merèixer que nosaltres creguem que estam superant la crisi, com diu vostè? Miri, Sr. Soler, només hi hauria un fet que permetés que nosaltres creguéssim en vostè, un fet que esperam des de fa uns mesos, un fet que ja esperàvem al passat debat d'investidura, i no es va produir, un fet tan senzill com dir, per exemple "miri, el xec lliurat dia 14 de juny de l'any 1909, número 4023-5, per import d'un milió de pessetes, i que es va ingressar, i cobrar, dia 4 de juliol del 89 al compte corrent número 328-271, del PP de Palma, i altres quaranta i busques de talons, no provenien de la concessionària del túnel de Sóller". Ni això han dit, ni això han negat. I ens demanen que tanquem la crisi, que superem aquesta crisi, que creguem en vostè i en el Partit Popular.

I a això, encara ho podríem ignorar. Encara podríem ignorar aquests talons. Ha caigut el president, i reconeixem que deu haver estat, que ha estat molt dolorós per al seu partit, i per ventura ens podríem donar per satisfets amb això, i obviar que altres persones hi estaven implicades, altres persones que a la primera intervenció ja hem dit que no només no havien assumit les seves responsabilitats polítiques, sinó que havien catapultades a les màximes institucions; sempre que dins el partit veiéssim intencions de canviar. Però a part de les seves belles paraules, no veim intencions de canviar. I li posa-

ré un segon exemple: el president del seu partit, la persona que presideix el Parlament, com justifica que accedeix a la Presidència del Parlament, i això és compatible amb la presidència del partit, declara textualment -Diari de Mallorca de dia 23 de juliol.: "*por tanto, para tener todo el tiempo del mundo una de las posibilidades es asumir la Presidencia del Parlament, que hace que desde allí mismo se pueda dirigir con más garantías el partido*"? Para tener todo el tiempo del mundo s'assumeix la Presidència del Parlament, i per dirigir el seu partit.

Què diu, Sr. Cañellas? Que no convendria que ho pagàs el partit, el president, si ha de tenir tot el temps del món? Veuen com no estan canviant les coses dins el seu partit? Veuen com encara estan instrumentalitzant les institucions en benefici del partit? Està bé, que no s'assumeixen responsabilitats polítiques, però ser demòcrata no és dir-ho simplement, Sr. Soler, és actuar, és evitar la utilització en benefici propi de les institucions, és predicar amb l'exemple. I hem de creure en la neutralitat d'un presidència que ha es presenta en aquestes condicions?

Aquests comportaments són els que li demanam que canviï, Sr. Soler. Jo estic disposat, estam disposats a admetre que vostè té bona voluntat, que vol canviar sincerament les coses. Canviï aquests comportaments, canviï aquestes actituds. No pot heretar tot aquest bagatge com si no hagués passat res. No pot ser hereu d'un entrar dins l'Administració pública a dit; farà oposicions justes, vostè, Sr. Soler, a l'Administració de la Comunitat Autònoma? Permetrà que a les empreses públiques continuï entrant el personal a dit, contractant obres i serveis a dit? Hi haurà una transparència en la contractació de les obres? Recuperarem durant el seu mandat, per exemple, els 425 milions invertits a Bon Sossec? Quan comencem a veure gestos d'aquests, creurem en vostè. No pot demanar a l'oposició que, com vostè, giri pàgina i no pensi mai més en el passat. Encara no ha fet cap gest que mereixi que avui li donem el vot afirmatiu. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyor candidat, Sr. Soler, a les tres noves virtuts teològals que vostè ha plantejat: prudència, moderació i diàleg, hi afegeixi, si vol, vot de pobresa, però per favor vot de silenci, no, tanta austeritat d'expressió realment ens impedeix dialogar en aquest parlament, esper que, si no avui, en pròximes ocasions menys solemnes puguem trobar la manera de parlar dels problemes, especialment vostè, que no té cap limitació de temps d'acord amb el Reglament.

Jo crec que alguna resposta sí que m'hagués pogut donar. Està disposat o no a comparèixer quinzenalment a res-

pondre als diputats? Silenci, no? Sí o no a una llei que tengui per objectiu un registre públic de renda i patrimoni dels polítics i dels seus familiars directes? Qualque criteri deu tenir. Sí o no que el POOT de Mallorca sigui revisat perquè l'aeroport creix cada dia respecte dels anys anteriors en xifres d'entrada i els hotels no s'omplen, i tot això va precisament a aquelles edificacions que el POOT no controla perquè no formen part de l'oferta normalitzada? Sí o no a potenciar o a constreñer aquest parlament, quin és el punt de vista de qui ja serà president d'aquí a una hora, i que té una bona experiència parlamentària, que coneix el que es pot fer, el que es pot potenciar i el que es pot travar, el que es pot impedir? Està o no a favor de la creació d'un consell econòmic i social? Està en condicions, el senyor candidat, de promoure una ordenació del territori restrictiva perquè tant que parlam de l'ordenació territorial, però arriba un moment que n'haurem de parlar aquí, no bastaran els papers, no bastaran els títols de la primera plana, està en condicions de promoure una ordenació territorial que planti cara als poderosos, que planti cara als que promouen urbanitzacions en contra de l'interès general, està capacitat el Sr. Soler -li ho deman- per defensar la LEN enfront dels que volen edificar els espais naturals? Està en condicions de defensar una sanitat pública de qualitat o només està per la privatització, la liberalització i el concerts amb la sanitat privada? Tampoc no és tan difícil contestar segons quines coses.

El Sr. Ruiz Gallardón deia fa pocs dies, nou president de la Comunitat de Madrid, un decàleg publicat als diaris: "*No ejerceré la prepotencia aunque cuente con mayoría absoluta. Compareceré ante el parlamento regional cada quince días. Habrá comisiones de investigación con que lo pidan dos grupos de la Cámara. Dialogaré con los agentes sociales, sindicatos y patronal. No iré de pedigüño con Felipe González*". Aquest no anirà a dormir a la posta dels ministeris, clar, com que hi viu prop. Almanco alguna cosa d'aquest tipus ens hagués pogut dir, i nosaltres haguéssim dit: "Mira, això canviarà" o "continuarà com sempre, ens aplicaran el reglament", allò que diuen els funcionaris, als amics tots els avantatges, als enemics se'ls aplica el reglament.

De cap manera, Sr. Soler, no acceptarem discriminacions del Consell de Mallorca respecte d'altres consells insulars, digui el que digui el programa del Partit Popular i silenciï el que silenciï vostè aquí, a les seves aparicions parlamentàries. La minoria d'edat del Consell Insular de Mallorca s'ha acabat, el Consell Insular de Mallorca lluitarà pel seu paper institucional com lluiten des de fa anys els altres consells insulars i no serà més una institució subalterna del Govern. Corregeixi, per tant, el que hagi de corregir al seu programa de govern per no incórrer en errors d'apreciació.

Perquè, senyor candidat, vostè es troba a un moment molt especial, dotze anys de governs anteriors, de cañe-

llisme per dir-ho d'alguna manera gràfica, han fet molt de mal a la nostra societat, una societat poc solidària i que creu poc en els interessos col·lectius i massa en els individuals, una societat econòmicament dual, on les rendes més baixes es troben amb dificultats creixents i les més altres s'acceleren cada vegada més, una societat incrèdula en el principi democràtic d'igualtat d'oportunitats, angoixada pels problemes d'infraestructura essencial, com el de l'aigua, que veu com el seu patrimoni paisatgístic s'empobreix cada dia sense que ningú no aturi el seu deteriorament, una societat perduda en el desert cultural i lingüísticament desorientada, que ha perdut la confiança en els seus dirigents, després d'haver-los vists implicats en tota casta de brutors. Redreçar aquest país, Sr. Soler, no serà cosa fàcil.

Està disposat, Sr. Soler, a lluitar des de la Presidència per eradicar les pràctiques reals que alimenten aquests sentiments? No ens faci el vot de silenci. Comprometi's, avui és el seu dia. Vostè és el protagonista avui, comprometi's amb aquestes qüestions que li plantejam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En contrarèplica té la paraula l'Hble. Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sr. President, senyores i senyors. Sr. Balanzat, la qüestió de turisme-ecologia és vostè que l'ha introduïda dins el debat; jo m'he limitat a matisar-li a la meva intervenció anterior. Ha destacat, i té en part raó, el paper dels moviments ecologistes en relació a la conscienciació de la ciutadania. Jo crec que aquests moviments, com en general pràcticament tots els moviments o totes les associacions de la societat civil són molt respectables. No obstant això, pens també personalment que a vegades s'han fet parts i quarts quant a actituds i comportaments que no són el millor.

A la Sra. Munar m'havia oblidat de dir-li de la intervenció anterior -veig que no hi és- que a billar no hi he jugat mai, ni hi sé jugar. D'aquesta darrera intervenció, que també ja havia sortit abans, tal vegada, Sra. Munar, fins i tot amb allò de la cúpula, i Madrid Aznar, potser fins i tot li haguem de donar la raó. No entraré en la qüestió de matemàtica electoral. Jo crec que l'important és que les lleis tradueixen uns resultats, que no hi ha cap sistema perfecte, i crec que no és qüestió d'anar a sumar x vots, és a dir la matemàtica electoral és la que és, l'important en aquest cas és trobar unes bones lleis que tradueixin els resultats.

Veig que hi ha dos punts en els quals nosaltres feim una passa més envant, vostès la fan enrere, i és bàsicament en la qüestió dels pactes del 92. Vostès els pactes del 92 no entren a veure la seva virtualitat, jo li veig una virtualitat molt matisada, la que he mantengut al llarg d'aquestes dues intervencions meves; i amb la finançació li he reconèixer que efectivament els nostres desigs són d'anar més enllà d'on van vostès en aquesta qüestió.

Creo que no ens posarem d'acord amb el tema de les empreses públiques. Jo mantenc que les empreses públiques no interfereixen la iniciativa privada, estan coadjuvant a dur a terme tasques de l'Administració.

Sr. Grosske, vostè pràcticament no canvia. El veig instal·lat a la crisi, Sr. Grosske, el veig instal·lat a la crisi. És més, jo ho comprenc, perquè a vegades mantenir un discurs polític... què vol que li digui? Jo, miri, cada vegada que vostè surt aquí, a la tarima, em ve al cap tot allò que em varen fer estudiar en temps passats sobre materialisme històric, i el materialisme dialèctic i totes aquestes qüestions. Miri, Sr. Grosske, el comprenc. El comprenc, una gent que ha defensat la dictadura del proletariat al llarg de tants d'anys, i avui veure's els defensors de les essències democràtiques més pures, a vegades és un exercici intel·lectual que és mal de fer, Sr. Grosske, és mal de fer.

(Conat d'aplaudiments)

Gràcies, Sr. Grosske. Moltes gràcies.

Sr. Sampol, jo no li he demanat cap acte de fe; hi ha coses que tenc perfectament assumides; és dir, no li he demanat cap acte de fe ni li he demanat el seu vot a la investidura. Per tant, no em vengui aquí que els exigim un exercici d'acte de fe. Però vostè i jo ja ens coneixem, i de gests, vostè sap que jo n'he fets. Vostè ho sap, permetin-me que el silenci que crec que he de donar a actuacions tengudes com a President del Parlament no utilitzi avui aquí algunes qüestions perfectament lògiques, perfectament legítimes, però vostè sap que de gests n'he fets, en el sentit que estava apuntant al llarg de la meva intervenció. He fet gests importants, i vostè ho sap.

Sr. Triay, jo a vostè hi ha qüestions, ..., perquè li vaig entrant quan es contesta una cosa se'n demanen d'altres, miri, Sr. Triay, jo seré molt breu, li seré molt breu, hi ha qüestions, faré ús, en vostè faré ús d'aquest vot de pobresa, i del de silenci si és necessari, vostès per plantejar determinades qüestions són els que tenen manco autoritat moral. Vostès són els que tenen manco autoritat moral en temes urbanístics, en temes turístics, que és el que estam plantejant. Anem a mirar Ajuntament de Ciutadella a la seva època, Ajuntament de Calvià, Ajuntament socialista d'Alcúdia en els seus moments, vostès són els que menys poden parlar d'aquestes coses. I jo no sé, m'agradaria no haver d'entrar amb aquestes..., i ja no parlem dels temes de Madrid, que jo no hi entraré, no hi entraré perquè crec, perquè crec, que seria potser rompre un poc el to o les meves intencions en relació a la meva intervenció d'ahir. Faré aquest esforç per avui, per ventura fent allò de donar el que es diu els cent dies de gràcia. Gràcies, Sr. Triay.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Soler. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Honorable Sr. Joan Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats.

El segon debat d'investidura d'aquesta legislatura du darrera un gran esforç d'unitat del partit que posseeix la majoria dins aquesta cambra. Un debat marcat pels darrers esdeveniments que no han fet més que demostrar la categoria personal i política d'un home com Gabriel Cañellas que ho ha donat tot per a Balears i que ho ha deixat tot per mantenir la unitat d'un partit que ell va impulsar. No tenc mica d'empatx a dir-li, Sr. President, que el nostre grup està content en aquests moments de sentir la veu col·lectiva cap a un home com vostè. El nostre grup, com ahir ho va fer el candidat, el Sr. Soler, vol tenir unes paraules d'agraïment i encoratjament cap al nostre president Cañellas. Em permeteu que vos digui per primera vegada vers el meu amic Gabriel?, vos a algun lloc de les vostres vivències, tal vegada, hi podeu posar aquelles paraules que va escriure el poeta quan, per una injustícia, el varen fer fora de la seva càtedra a la Universitat de Salamanca i a les parets de la seva cambra escrigué, i ho diré en català perquè així sembla que un ho sent encara més, "aquí l'enveja i la mentida em varen tenir presoner".

Però la vida continua, i així ho demostra l'acte d'avui i d'ara.

EL SR. PRESIDENT:

Demanaria silenci als senyors diputats, per favor. Continuu, senyor diputat.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Fins i tot en això podem donar lliçons el Partit Popular.

Ha de quedar clar que el govern no el fan les persones, sinó les ideologies. Entram dins una nova etapa en la qual el programa del Partit Popular continua essent la línia principal del comportament polític en allò que el nostre grup considera que són els criteris bàsics: unitat i continuïtat en la tasca empresa fa dotze anys. Reivindicació d'unes majors cotes d'autogovern, transferències als consells insulars, lluita per un nou marc de fiscalitat, defensa de la nostra identitat com a poble, de la nostra llengua, la qual, com va dir ben clar el Sr. Soler, és la llengua catalana però, des del respecte i el manteniment dins la unitat d'aquesta llengua, defensam i defensarem sempre les nostres peculiaritats il·lenques, les quals mai no hem de permetre que es perdin, perquè són tan autèntiques i genuïnes com qualsevol altres.

El Sr. Soler va pronunciar un discurs sobre tres grans lleialtats: primera, lleialtat al Sr. Gabriel Cañellas; segona, lleialtat al programa electoral i a les grans línies del pensament del Partit Popular; tercera, lleialtat al poble de les Illes Balears, a la seva història, al seu patrimoni i a la seva cultura.

La primera fidelitat honora el candidat i honora totes les institucions fonamentals de la nostra comunitat autònoma. Perquè les paraules amb què s'ha referit a la crisi política que hem viscut a les Balears han estat unes paraules de serenor, de diàleg i de col·laboració entre tots. La segona lleialtat l'honora encara més, perquè partint de la primera, entra a definir propostes de govern per a les Illes a partir del referent irrenunciable del nostre programa electoral. El candidat a president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha presentat un programa realista, progressista i esperançador. El Grup Popular que jo represent donarà suport, fent pinya, a la tasca del nou president. Però també sabrà demanar-vos comptes, a vós i al vostre govern, quan s'escaigui, especialment quan hi hagi temes que puguin significar un desequilibri entre illes, perquè no oblideu. Sr. Soler, que si vós sou president, ho sereu per la voluntat de tots nosaltres, i estam segurs que com fins ara continuareu essent un exemple d'equilibri i equanimitat fent la labor constructiva que pertoca.

Sr. Soler, no os sentiu captiu de ningú, ningú no os vol captivar, volau per damunt de les misèries humanes. El Partit Popular no és, no vol esser, no serà una força ancorada en el passat, té les veies esteses vers al futur. Tenim la confiança de l'electorat i actuarem amb coherència i rigor.

Avui, senyores i senyors diputats, comença una nova etapa i donam pas, encara més, a l'esperança i al progrés. La majoria del poble de les Illes, i això és el que ens dóna la força, sintonitza amb aquest model i amb aquest partit que nosaltres representam. I així ho va expressar amb els seus vots. No renegam de res, ni traïm ningú si diem que volem més, que encara volem esser més, que encara volem treballar més, que ara més que mai lluitarem més per aconseguir allò que no tenim, i que la nostra labor serà sempre constructiva i de diàleg dins d'aquesta legislatura, la qual ja d'entrada es presenta amb un caramull de transformacions però amb una clara orientació política.

Al candidat li demanam que es dediqui a governar amb prudència i decisió, sense cap ombra de provisionalitat i amb l'experiència que li donen els anys en què ha estat al front d'aquesta cambra, i el temps en què participà en el govern. El Grup Parlamentari Popular està disposat a exercir l'acció que faci pont entre la voluntat majoritària del poble de les Balears, el Parlament i el Govern. El nostre protagonisme, i protagonisme ve de primers, serà el que ens correspon, aportant suggeriments.

ments a l'executiu, i exercint la tasca amb mesura i responsabilitat.

Consideram que s'ha de desenvolupar la política econòmica, insistint en el reforçament de la iniciativa privada, aspiram a desenvolupar les bases per a un règim econòmic i fiscal de Balears que pugui combatre la situació de marginació que patim per part del Govern central. No renunciarem al manteniment de l'activitat agrícola i ramadera amb els seus vessants econòmics i socials, tan lligats a la protecció del medi ambient. En el sector turístic enfocam el futur amb optimisme, però és necessari insistir en la millora de la qualitat de la nostra oferta i en la necessitat de la culminació dels POOTS de Menorca, Eivissa i Formentera. Insistirem en l'assumpció de les mateixes competències que tenen les anomenades comunitats històriques, i insistim en la necessària descentralització a favor dels consells insulars.

Ens mereixen tota la confiança les propostes del candidat basades en la defensa del benestar general, la protecció de la nostra cultura i l'ajut als sectors socials més desfavorits.

Per sintetitzar, quin programa ha dibuixat el candidat? Un programa modern, modern fins i tot en el llenguatge, però també en l'exposició i combinació dels principis programàtics essencials: A) mentalitat medi ambientalista en totes les activitats econòmiques, ja que l'una i les altres són les bases del nostre futur; B) proposta de seguir unes directrius d'ordenació territorial compatibles amb el necessari progrés; C) desenvolupament sostenible; D) millora de l'oferta turística per aconseguir, més que quantitat, qualitat; E) suport a les indústries tradicionals intentant aconseguir la posada al dia dels sectors industrials i la promoció i la instal·lació de noves indústries que fomentin l'aplicació de noves tecnologies.

És un programa valent en l'aspecte cultural, amb referències eloqüents i clares pel que fa a la llengua, a la defensa del patrimoni i als valors culturals del nostre país, la terra en què nosaltres vivim i que estimam més cada dia, com deia aquell escriptor. Un programa valent, també, en l'aspecte autonòmic perquè reivindica el desig d'esser comunitat històrica, i el doble nivell de la nostra estructura autonòmica amb referències molt sensibles a favor d'aquestes tan necessàries vertebració, unió, i jo diria més, estima, entre les illes que conformen aquesta comunitat.

Ha ofert, Sr. Soler, un discurs estructurat, de gran serenitat i obert al diàleg i a la col·laboració de tota la cambra, com fins i tot ha acceptat l'oposició. Un discurs concretat en mesures i grans blocs referencials, per poder actuar sense entrebancs ni mancances d'objectius. Un discurs que mereix tot el nostre suport, el del Grup Popular, el qual vos donarà, senyor candidat a la Presidència de la Comunitat Autònoma, sense cap reserva ni dubte tota la seva confiança.

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'Honorable Sr. Cristòfol Soler.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Senyor President. Senyores i senyors diputats.

Sempre quan arriben els moments finals d'aquest tipus de debat crec, i ho experimento, que és tal volta també un moment molt sentit per mi, en el qual vull expressar el meu agraïment al Grup Parlamentari Popular, al seu portaveu. Crec que la intervenció del portaveu ha captat perfectament cada una de les intencions, cada una de les tonalitats, cada una de les propostes de la intervenció que vaig dur a terme ahir, i no podia esser d'altra manera, no podia esser d'altra manera perquè és una intervenció totalment estructurada, totalment basada en el nostre programa electoral, que jo demanaria a tots els diputats que formen part del grup parlamentari, que fos el text de capçalera de tots nosaltres.

Donar, idò, les gràcies a l'anunci que ha fet el portaveu sobre el seu vot, per a mi representa, naturalment, l'expressió palesa de la confiança suficient que m'atorga la Cambra en aquesta sessió d'investidura. No obstant això, també, el meu sentit d'agraïment el faig extensiu a tots els grups parlamentaris, per haver contribuït, uns més, uns manco, amb el seu punt de vista al necessari debat polític, al marge del sentit dels vots respectius que cada formació política emeti. Confio plenament en la força del programa que he exposat i en els beneficis que aportaran la seva aplicació al conjunt de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, senyor candidat.

Portaveu del Grup Popular, vol fer ús de la paraula?

L'hora fixada per a la votació era a les set del capvespre, falten dos minuts, a la vista que sembla que no hi ha tots els diputats jo deman que continuïn dins la Cambra i passarem tot d'una a la votació.

Senyores i senyors diputats, procedirem a la votació als efectes de l'atorgament de la confiança per part de la Cambra al candidat proposat a la Presidència de la Comunitat Autònoma, la confiança s'entendrà atorgada si el candidat obté el vot favorable de la majoria absoluta de la Cambra. La votació, com tots vostès saben, segons disposa l'article 86.2, serà pública i per crida. La Secretària Primera anomenarà les diputades i els diputats que hauran de respondre: sí, no o abstenció. La crida es realitzarà per ordre alfabètic, començant pel

diputat el nom del qual sigui tret a sort. Els membres del Govern que siguin diputats, i tots els membres de la Mesa, votaran al final.

Procedirem, idò, en primer lloc a treure el nom del diputat pel qual començarem la votació: sí, per atorgar confiança, no, o abstenció.

Sra. Secretària Primera, si vol prendre nota, començam la votació pel diputat número 25, Marí i Tur, Joan.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Marí i Tur, Joan.

EL SR. MARI I TUR:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Masdeu i Mayans, Joan Robert.

EL SR. MASDEU I MAYANS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Morro i Marcé, Mateu.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Munar i Riutort, Maria Antònia.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Abstenció.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Muñoz i Laso de la Vega, Miriam.

LA SRA. MUÑOZ I LASO DE LA VEGA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Orfila i Pons, Ramon.

EL SR. ORFILA I PONS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Palau i Costa, Catalina.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Pascual i Ribot, Antoni.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Abstenció.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Pax i Dolz del Castellar, Alexandre.

EL SR. PAX I DOLZ DEL CASTELLAR:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Pons i Pons, Damià (PSOE).

EL SR. PONS I PONS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Pons i Pons, Damià (Partit Socialista de Mallorca).

EL SR. PONS I PONS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Portella i Coll, Josep Ignaci.

EL SR. PORTELLA I COLL:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Quetglas i Rosanes, Francesc.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Riera i Bennàssar, Andreu.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Riera i Madurell, Maria Teresa.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Rovira de Alós, Mauricio.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Salom i Coll, Maria.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sampol i Mas, Pere.

EL SR. SAMPOL I MAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Soler i Cladera, Cristòfol.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Tejero i Isla, Xavier.

EL SR. TEJERO I ISLA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Thomàs i Andreu, Maria Margalida.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Triay i Llopis, Joan Francesc.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Tur i Torres, Vicent.

EL SR. TUR I TORRES:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Verger i Pocoví, Joan.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Vidal i Bibiloni, Guillem.

EL SR. VIDAL I BIBILONI:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Vidal i Burguera, Joana Aina.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Alberola i Martínez, Maria Carlota.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Alorda i Vilarrubias, Antoni.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Amer i Riera, Catalina Mercè.

LA SRA. AMER I RIERA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Antich i Oliver, Francesc.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Balanzat i Torres, Josep Ramon.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Blanquer i Sureda, Bartomeu.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Bover i Nicolau, Catalina Maria.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Cañellas i Fons, Carles Felip.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Carles Felip):

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Casasnovas i Coll, Andreu Avel·lí.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Charneco i Fidel, Andreu.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Diéguez i Seguí, Antoni Josep.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Ferrando i Barceló, Margalida.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

García i Querol, Maria del Carme.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gascon i Mir, Miquel.

EL SR. GASCON I MIR:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

González i Ortea, José Maria.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gornés i Hachero, Josep Simó.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Grosske i Fiol, Eberhard.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Jaén i Palacios, Manuel.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Juaneda i Cabrisas, Antoni Lluís.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Leciñena i Esteban, Maria Àngels.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Marí i Bonet, Joan.

EL SR. MARÍ I BONET:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Marí i Calbet, Antoni.

EL SR. MARÍ I CALBET:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Marí i Marí, Maria Neus.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Marí i Serra, Joan.

EL SR. MARÍ I SERRA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Cañellas i Fons, Gabriel.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Gabriel):

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Estaràs i Ferragut, Maria Rosa.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Flaquer i Riutort, Joan.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Matas i Palou, Jaume.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Barceló i Martí, Joana Maria.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Ferrer i Bascuñana, Maria del Pilar.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Crespí i Plaza, Andreu.

EL SR. CESPÍ I PLAZA.

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Palau i Torres, Pere.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Huguet i Rotger, Joan.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Resultat de la votació: 59 vots emesos. Sí: 31. No: 26. Abstencions: 2. Atès, idò, el resultat de la votació i havent-se obtingut el vot afirmatiu de la majoria absoluta dels membres d'aquesta cambra, s'entén atorgada la confiança per exercir el càrrec de president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears al Molt Honorable Senyor Cristòfol Soler i Cladera.

L'atorgament de la confiança al candidat es comunicarà a Sa Majestat el Rei i al president del Govern de la Nació als efectes del seu nomenament com a president de la Comunitat Autònoma, d'acord amb el que preveu l'article 31.3 de l'Estatut d'Autonomia i l'article 141.6 del Reglament del Parlament.

(Aplaudiments)

Moltes gràcies a tots. S'aixeca la sessió.